

KONYA-TAŞKENT

Çetmi

SESi
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Eylül-Ekim-Kasım 2015 | Yıl: 18. Sayı: 72

EŞİK

*Basma bu eşikte benim kalbim var,
Kalbim ki bir uzak hayale ağlar*

....

*Benden sor sırrını bu boş yolların
Benden sor ve benden dinle akşamı..*

Ahmet Hamdi TANPINAR

KALBİ TEŞEKKÜR

21-22- 23 Ağustos 2015 tarihinde Çetmi' de düzenlendiğimiz **21. ÇETMİLİLER SEVGİ DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ BAYRAMIMIZA** telgraf gönderen,

-T.C Başbakanı Değerli hemşehrimiz Sayın Prof. Dr. Ahmet DAVUTOĞLU'na,

-Milliyetçi Hareket Partisi Konya Milletvekili Sayın Mustafa KALAYCI'ya

Final gecemize bizzat katılarak şereflendiren

-Değerli Kaymakamımız Sayın Halit YILDIZ'a

-Belediye Başkanımız Sayın Osman ARI'ya

-Taşkent İlçe Jandarma Komutanı Bülent GENÇYİĞİT'e

-Taşkent İlçe Emniyet Amiri Osman ŞEN'e

-Çetmi eski Belediye Başkanlarımıza, vakıf başkanlarımıza, muhtarlarımıza, okul yöneticilerimize, vakıf yönetim kurulu üyelerimize, il ve dergi temsilcilerimize

-Çetmi'liler gününün icra edilmesinde bizzat görev alan

a)Kermeste görev alan

Hayriye KOÇ- Eşşe ARSLAN

Kızlarımız Emine, Seda, Nazlı, Hayriye ve Zeynep'lere, Yusuf ARI, Mahmut ÖZGÜL, Ramazan ÖNDER, Yakup YERLİKAYA ve Mehmet ARSLAN' a

b) Yemekte görev alan

Aşçılarımıza, Antalya grubundan Emin BOZDEMİR ve arkadaşlarına

c) Çetmi'li sanatçılarımıza

d) Okulumuzun günümüze renk katan çocuklarına, onların ailelerine, onları yetiştiren hocalarına

e) Değerli yönetmen, senarist ve oyuncu Nurettin ÖZEL' e ve arkadaşlarına

f) Fikir ve gönül adamı kendisini Çanakkale şehitlerine adanmış yazar Şükrü KARACA'ya

g) Camideki programda görev alan Yakup Hocaya, Mustafa Hoca ve Mehmet BALCI Hocaya

h) Mehmet BAYRAMIN şahsında İŞKUR çalışanları ile protokol görevlisi Niyazi ERTEK' e

i) Bozkırlı sanatçımız Sami GÜÇLÜ' ye

j) Her türlü problemimizde en yakınımızda gördüğümüz fedakarlık abidesi Memiş BOZ ve Yusuf ARI' ya

k) Sponsorlarımız Eyüp BOZ ve Abdülkadir- Ali Sami- Mehmet Ali UÇAR kardeşlere

l) Çetmi' deki bakkal hemşerimiz Ali YERLİKAYA ile Hasan ARI'ya

m) 22. Çetmililer Gününün şimdiden babası adına yemek sponsoru olmak isteyen Kerim ÇETİN' e

n) Yurtdışından veya yurdumuzun çok farklı illerinden Çetmi' lilerin bayramında bulunmak amacı ile gelen aziz hemşehrilerime teşekkür ediyorum.

AYRICA

-Gün programını bizzat organize eden, sanatçıları, konuşmacıları ve onlarla ilgili diğer işlemleri yapan, hem resim sergisini hem de slayt gösterisini düzenleyen ayrıca günümüzü de baştan sona sunan, dergimizin genel yayın yönetmeni, vakfımızın da gençlik ve eğitimden sorumlu yönetim kurulu üyesi Hüseyin Alp ÖZEL' e

-Gün programının haricinde tüm işleri üstlenen, Antalya ekibini organize eden, Sıla yemeğinin malzemesinin alınmasından onların pişirilmesi, ikram edilmesi her türlü eksikliklerinin giderilmesi, protokol misafirlerinin davet edilmesi, onların ağırlanması, misafir sanatçı ile ilgilenilmesi konusunda beraber görev yapan vakıf yönetim kurulu başkan yardımcımız Mustafa ÖĞÜT ile mali işlerden sorumlu yönetim kurulu üyemiz Hüseyin YILDIZ' a

-Çetmi'ye gelir gelmez yapılacak işlerin bir parçası haline gelip günün en mükemmel şekilde gerçekleşmesine katkıda bulunan diğer yönetim kurulu üyelerimiz Hulusi BOZ, Ömer KOÇ ve Halis UÇAR'a en kalbi duygularıyla teşekkür ediyorum.

Abdurrahman ÖNDER

Çetmililer Vakfı Başkanı

ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN

Çetmililer

Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü

ABDURRAHMAN ÖNDER
0532 354 07 54

Genel Yayın Yönetimi
Kerim BOZDAĞ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Dr. Ali ÖZEL
Şükrü KARACA
Mehmet BALCI
Nurettin ÖZEL
Niğmetullah UÇAR
Şeref ÇİLEK
Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER

Çetmi | Mehmet SEÇEN
Anamur | Abdullah KASAP
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Yakup YAZICI
İzmir | Ali TOPKARA
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Ömer KOÇ
Fransa | Hüseyin SOLMAZ
88 Fransa | Ahmet SEMERCI

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42
Hüseyin Alp ÖZEL - 0536 582 87 17
e-posta
kerim.bozdag@gmail.com
halbozel@hotmail.com
Dergide yayımlanan fotoğraflar
Kerim Bozdağ ve H. Alp Özel'e aittir.

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası
Türkiye Finans
Aziziye Şubesi IBAN:
TR74 0020 6002 2802 5382 6100 01

ADRES

Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market
Üzeri) Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE

BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.
Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA
0332 342 52 82
BASKI TARİHİ
Aralık 2015

EŞİK

*Basma bu eşikte benim kalbim var,
Kalbim ki bir uzak hayale ağlar*

*.....
Benden sor sırım bu boş yolların
Benden sor ve benden dinle akşamı..*

içindekiler

Başlarken		Yusuf ile Zuheyra	
Abdurahman ÖNDER	2	Nurettin ÖZEL	28
Çetmi'nin Sesi'nden		Bir Garip Avrupa	
Hüseyin Alp ÖZEL	6	Ramazan YERLİKAYA	31
Hayat Safham ⁴		Nüfus Sayımında Çetmi	
Şükrü KARACA	10	Hasan Ali POLAT	33
Yönetenlerin Sorumluluğu		Rahmet Ola - Hasan Çetin	
Mehmet BALCI	15	Niğmetullah UÇAR	37
Rahmet Ola - Mehmet Zengin		Baba	
Niğmetullah UÇAR	17	Abdullah GÖKGÜN	38
Nuh Olayı		Özleyince Geldim Bura	
Dr. Ali ÖZEL	18	Hasan Hüseyin ERDEN	39
Ayaklanmada Bir Çetmili		Çetmi'de Yaşayan Adetler	
Şeref ÇİLEK	22	Şükrü KARACA	40
Rahmet Ola - Mehmet Gökğün		Köylü Doktor Amca	
Niğmetullah UÇAR	23	Yeğen HASAN	42
Çorak Topraklar		Çetmi Evleri	
Yakup YERLİKAYA	24	Dergi Dağarcığı	44
Yaylarımız		Eskimez Vatanım	
Kerim BOZDAĞ	26	Hüseyin ASLAN	45
		Havadis	47

Protokolden bir kesit

Abdurrahman ÖNDER

abdurahmanonder@hotmail.com

Değerli okuyucu,

72. sayı aracılığı ile sizlerle hasbihal etme fırsatını bize bahşeden Rabbime şükürler olsun. 71. sayıda sözlerimi; **"21. Çetmililer Gününde buluşmak dileğiyle Allah' a emanet olunuz."** diyerek bitirmiştım. O günden bugüne neler oldu biz neler yaptık? Bunları size özet olarak aktarmak istiyorum.

Biz Önder Ailesi olarak bir misafir bekliyorduk! Misafirimiz 11 Ağustosta teşrif ettiler. Bu misafirden dolayı 21. Çetmililer Günü'ne yalnız gelmek zorunda kaldım. Sizleri daha fazla meraklandırmadan misafirimizi size takdim edeyim. **Hatice-Abdurrahman ÖNDER** çiftinin torunları oldu. Çocuklarımız **Beyza- Yasin YAPALAK** çiftinin **Fatıma Zehra'**ları dünyaya teşrif etti. İnşallah bu ülkenin öbür çocukları gibi vatanına, milletine, dinine, devletine, ailesine ve insanlığa yararlı, hayırlı evlat olur. Bu dilek ve temennilerle dede-torun buluştu! Bu konuşmadan hemen sonra da Çetmililer Günü vesilesiyle dede yollara düştü! Tabi gün dolasıyla bizim takımda Çet-

mi' deydi. Bizim takım derken yanlış anlaşılmasın. Yönetim kurulundaki kardeşlerimden **Mustafa ÖĞÜT, Hüseyin Alp ÖZEL** ve **Hüseyin YILDIZ'**dan bahsediyorum. **Hulusi BOZ, Ömer KOÇ** ve **Halis UÇAR** kardeşlerim daha sonra katıldılar.

Herkes için bir köşesinden tutunca işler hem kolay oluyor hem güzel oluyor. Bunlar hem görev ehli hem de gönül ehli insanlar. Yaptıkları için takdirini sadece ve sadece Allah'tan bekleyerek yapan, dedikoduya ve olumsuzluklara kulaklarını tıkayan, samimi ve işinin ehli insanlar. Böyle bir ekiple çalışmak gerçekten büyük zevk ve büyük mutluluk.

Çetmili'ler Gününü beklemeden 18 Ağustos 2015'te eski vakıf ve Belediye Başkanımız sayın **Mehmet Balcı HOCANIN** açılış duası ile kermesimizi açtık. Zaten kermes koordinatörümüz hepimizin çok yakından tanıdığı **Hayriye KOÇ** ve muhterem eşi İsa ağabey de yönetim kurulu ile birlikte Çetmideydi. Hele **İsa Ağabeyin** ilk günü yardım ederek vakıf faaliyetine kolu sargılı

Çetmili üniversite öğrencileriyle yapılan tanışma toplantısı

olduğu halde katılımını takdirle ve teşekkürle izledim. Kermes deyince Bursa'dan yeğenim **Ali BİRCAN**'dan bahsetmemek büyük haksızlık olur. **Ali BİRCAN** yönetimde kim olursa olsun Çetmi kermesinin malzemesinin en az %80' ini topluyor. Sevgili Ali'ye gayreti, samimiyeti, fedakarlığı ve çabaları için vakıf adına teşekkür ediyorum.

Ben bugüne kadar Çetmi'liyi 21.Çetmililer Gününde olduğu kadar gayretli görmedim. Gün programımız 21 Ağustos 2015' te hemen Cuma namazından evvel büyük camide **Yakup Hoca ve Mustafa Hoca**nın vakıf sunumu, Kur'an tilaveti, söyledikleri ilahiler, kasideler ile başladı. **Mehmet BALCI Hoca**nın samimi, içten, vakıf ve vakıf faaliyetlerinin önemini vurgulayan duası ile namaz öncesi programı tamamlandı. İkinci namazını müteakipte mezarlık ziyareti gerçekleştirildi. Aynı günün akşamı ilkokulda vakfımızdan burs

alan öğrencilerimizle yönetim kurulu ve okul müdürümüz **Abdullah BALCI**'nın katıldığı bir tanışma toplantısı yaptık. Toplantıya vakfımızdan burs alan on dört öğrencimiz katıldı. Çok etkilendiğim iki hadiseyi sizlere aktarmak isterim. Öğrencilerle tanışırken herkese ailesini, okulunu sorduk. Bir de daha sonra bunlara Kur'an meali okuyup okumadıklarını sordum. Hepsine vakıf başkanı olarak Kur'an meali okumalarını vazife olarak verdim. Ne kadar sürede okuyabileceklerini de kendilerine sordum. Herkes okuma süresini kendi belirledi. Okuyunca beni arayıp "**Ben okudum!**" demelerini talep ettim. Bugüne kadar sadece **Hüseyin ÇETİN** beri aradı ve okuduğunu bildirdi. Ona teşekkür ediyorum. Ayrıca biz bunları konuşurken kucağında Kur'an mealleri ve ilmihal kitapları ile toplantı salonuna gelen **Abdullah BALCI** Hocaya da teşekkür ediyorum. Birilerini

size şikayet etme lüksüm yok. Şikayet etsem de kimi kime şikayet edeceğim. Her şeye rağmen gençlerimizin sözlerine sadık kalmalarını beklerdim.

İkinci ve üçüncü gün programlarımızda çok renkli ve çok farklı oldu. Hele hele gecemize Çetmi'li çocuklar sergiledikleri skeçlerler, mehter gösterisiyle, İstiklal Marşı'nın yazılışını sembolize eden sahnelerle büyük renk kattılar. Genel istek üzerine **Mehter takımı** Pazar akşamı da bir sunum yaptı. Günümüzde sahne alan Çetmi'li sanatçıların, bu işi profesyonel olarak yapan meslektaşlarından hiçbir eksiği yoktu. Çetmimizin yetiştirdiği özel insanlardan değerli sanatçı **Nurettin ÖZEL** ağabeyin skeçleri, **Şükrü KARACA** ağabeyin Çanakkale ağırlıklı tarih konuşması, hele hele günümüzün sunucusu, dergimizin genel yayın yönetmeni aynı zamanda vakıf yönetim kurulu üyemiz değerli kar-

Sinema Yönetmeni Nurettin Özel

Taşkent Kaymakamı Halit Yıldız, ana sponsorumuz Eyüp Boz

deşim **Hüseyin Alp ÖZEL**'in Çanakkale Türküsü gerçekten seyredilmeye değerdi. O slayt gösterisine ne demeli. **Nurettin ÖZEL'e, Hüseyin Alp ÖZEL'e ve Kerim BOZDAĞ'a** elinize ve gönlünüze sağlık demeli. Onları inşallah albümler haline getirmek bize nasip olur. İnsanı düşündüren, duygulandıran, aynı anda kimimizi 30 sene, kimimizi 50 sene evveline götüren bizim fotoğraflar, bizden birilerinin fotoğrafları. Çok kısa zamana sığdırılan bu faaliyetler.

Aziz okuyucu demek ki Çetmi'li isterse her şeyin en iyisini yapar. Her şeyin en iyisini herkesten önce yapar. Her şeyin iyisini herkesten güzel yapar. Sila yemeğimiz muhteşimdi. Bizim **Hüseyin YILDIZ**

ve **Mustafa ÖĞÜT** kardeşim çok güzel organize ettiler. Çetmi'ye gelipte eğer kermesin önünde bir ayran içmediyseniz çok şey kaybettiniz. Yayıpayan Çetmi'li hanımlarla bir fotoğraf çektirmediyse zarardasınız. Eğer günün finalinde bizden biri gibi Çetmi'yi kucaklayan, ziyaret ettiğimizde bizden kumbara talebinde bulunan Taşkent Kaymakamımızı, belediye başkanımızı ve sanatçı **Sami ÇELİK'i** dinlemediyseniz çok şey kaybettiniz!

Siz değerli okurlarımızın önümüzdeki sene bu tür kayıplara uğramaması, keşke bende katılabilsedim! Dememesi için Çetmililer Gününün zamanını şimdiden belirledik. **22. ÇETMİLİLER SEVGİ DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ BAYRAMI'nı**

kurban bayramının 3. Ve 4. Günü yapmaya karar verdik. Niyetimiz size inşallah iki bayramı birlikte yaptırmak. Hem dini hem de Çetmililerin bayramını birlikte kutlayalım. Şimdiden mübarek olsun. Allah o günlere varmayı Çetmiye gelmeyi nasip etsin.

Gün programından sonra Antalya'ya sonra Bursa'ya daha sonra da Mersin-Anamur'a gittim. 28 Ağustos 2015'te **Merve kızımızla Ömer oğlumuz** Antalya'da evlendiler. Benim kadim dostlarım **Nebahat- Mustafa ÖĞÜT** çiftini kutluyorum. Bizim **Mustafa** ile **Nebahat** da kayınpeder ve kayınvalide olarak bizim ekibe katıldılar. Allah mutluklarını daim etsin. Darısı **Hasan**'ın başına. Ağus-

Kermesten bir görüntü

tos ve eylül ayları bu sene bizim sevinç aylarımız oldu. Bizde ikinci kızımız Zeyno' muzu Numan' ımızla evlendirdik. Allah onların da mutluluklarını daim etsin. 05 Eylül 2015' e kadar beş oğlum vardı. Altıncı oğlumuzda ailemize katıldı. Yüce Rabbimin lütfu ile geniş ve mutlu bir aile olma yolunda emin adımlarla ilerliyoruz. Bu vesile ile **Numan'**ıma da ailemize hoş geldin. Hoşluklar getirdin diyorum. Onu kucaklıyorum. 19 eylülde de Anamur'a gittim. Ağabeyim **Kadir CENGİZ** bizim **Ekrem'i** evlendiriyordu. Evlendiğim gün dünyaya gelen rahmetli Ayşe Halamın "**Kadir adını Ekrem koy.**" Diye ağabeyime emir verdiği, onun da adını Ekrem koyduğu, Ekrem ile Elif'

in düğününe gittim. Onlara da mutluluklar diliyorum. Zaten gelinimiz **Elif Çetmi'**de Kur' an kursu öğretmeni. Orada Kur' an öğretiyor. Ona da ailemize hoş geldin diyorum. **Fadime-Kadir CENGİZ** çiftini kutluyorum. Hızlı ve seri düğün nasıl yapılır? Bu konuda bilgi almak isteyen, tecrübelerinden yararlanmak isteyenlere de ağabeyim **Kadir CENGİZ'i** arayıp onun birikiminden istifade etmelerini salık veriyorum.

Değerli okuyucum 25 Ekim 2015'te Konya'da vakıf binamızda yönetim kurulu toplantımız vardı. Bu yazıyı toplantıdan sonra yazdım. Burs vereceğimiz Çetmi kökenli öğrencilerimizi konuştuk. Burs miktarlarını konuştuk. **2015-2016 öğretim yılında altmış**

üniversite seviyesinde öğrencimize burs vereceğiz. Yeni burs kıstaslarımızı uygulamaya başladık. Bu sene yine geçen sene verdiğimiz miktarda burs vereceğiz. Bunları konuştuk. Vakıf faaliyetlerini gözden geçirdik. Bizim **Hüseyin YILDIZ'ın** ikram ettiği etli ekmekleri yedik. Hızlı ve güvenilir kaptan **Ömer KOÇ** ile birlikte Bursa' ya döndük.

73. sayıda buluşmayı diliyorum. 1 Kasım 2015 seçimlerinin sonuçlarının cennet vatanımız, İslam alemi ve insanlık için hayırlara vesile olmasını diliyorum. Seçimin galibi değerli hemşerimiz, hocamız, başbakanımız **Sayın Prof. Dr. Ahmet DAVUTOĞLU'nu** canı gönülden tebrik ediyorum. Allah' a emanet olunuz.

ÇETMİ'NİN SESİ'NDEN

Hüseyin Alp ÖZEL

halbozel@hotmail.com

Çetmililer, "Çetmi ve Çetmili" söz konusu olduğunda elini taşın altına koyup zamanından, malından, zevkinden feragat ederek, çalışmaya koşuyor.

İstiklal Marşı'nın Doğuşu...

Mehteran Gösterisi

Değerli Okur;

72. sayımızla sizlerle beraberiz. Çetmililer olarak, birbirimizle görüşme ve birbirimizle buluşma vesilesi olan vakıf ve dergi gibi değerlere sahibiz. Bu konuda gerek yakın beldeler, ilçeler arasında; gerekse il bazında eksiklerimize rağmen, yine de iyi durumdayız. Vakfımız kuruluş amaçları doğrultusunda hizmet etmeye devam ediyor. Nasip olursa gelecek yıllar bu hizmetler daha sistemli bir şekilde yapılmaya devam edilecek. Okuyup ya da sanat, zanaat, ticaret gibi farklı yollardan kamuda ya da özel de serbest meslek sahibi olan hemşerilerimizin vakıfla irtibatları sağlanarak; yeni, kaliteli ve kayda değer hizmetler yapılması noktasından hareket edilmeye çalışılacak...

Antalya başta olmak üzere, farklı illerdeki Çetmililer, "**Çetmi ve Çetmili**" söz konusu olduğunda elini taşın altına koyup zamanından, malından, zevkinden feragat ederek, çalışmaya koşuyor. Son dönemlerde bu hizmet kervanının başında genç arkadaşlarımızı görmek insana daha çok umut ve şevk veriyor. Allah onların sayılarını artırsın.

Çetmililer zoru başarmayı biliyor ve seviyor. Her türlü siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik farklılıkları bir yana bırakarak Çetmi ve Çetmili potasında eriyebiliyorlar. Allah bu ahenkli birlikteliği bozmasın.

Bu sene 21. Çetmililer Buluşmasına katılabilen hemşerilerimiz gördüler ki; "**yeni şeyler söylemek**" bir başka

Çetmililer Buluşması'nda gösteriler yapan öğrencilerimizle prova sonrası hatıra fotoğrafı...

güzel oluyor. Sevgi, saygı ve muhabbet halkaları insanı, insanları birbirine bağlıyor. Üç güne yaydığımız 21. Çetmililer Buluşmamızın birinci gününde Türkiye'nin dokuz farklı yerinde yaşayan Çetmililerin (Antalya, Konya, İzmir, Karaman, Anamur, Bursa, İstanbul, Ankara ve Çetmi) okudukları "**kırk hatim**" **Mehmet BALCI, Yakup YERLİKAYA ve Mustafa KARA** hocalarımızın dua ve yakarışlarıyla mezar arkasında başta Peygamber Efendimizin ruh-u şerifleri olmak üzere bütün geçmişlerimize hediye edildi. Bu uygulama ilk kez yapıldı. Bu konuda özellikle Çetmi Yeni Cami İmamımız **Yakup YERLİKAYA** dostuma, kardeşime ve bütün gönüldaşlarıma şükranlarımı sunuyorum. Allah niyetlerimizi kabul eylesin.

İkinci günde yöresel sanatçılarımızla, (Çetmililer Gününden önce gelen şehit haberleri bizim programımızın akışını değiştirdi) sadece iki akşam yapabildiğimiz provalarla kısa sürede yeni repertuvarlar hazırlayıp Uçurum Harman'da izleyicilerin önüne çıktık. Kendim müzikle iştigal ettiğim için az çok bilebiliyorum. Bizim uşaklar hakikaten çok yetenekliler. **Mehmet-Mustafa SEÇEN kardeşler, Ceylani KARADUMAN, Mehmet Ali ŞAŞMAZ, Mehmet GÜVEN ve Sami KOÇ** kardeşlerime 21. Çetmililer Buluşmamıza katkılarından dolayı sonsuz teşekkürler ediyorum. İkinci günü akşamına bizim köydeki Merhum **İhsan YAZICI** Hoca Efendi İlkokulu ve Merhum Emin **Yusuf BAKDEMİR** Ortaokulu öğrencilerimizin

yaptıkları birbirinden güzel gösteriler damgasını vurdu.

Aslında 21. Çetmililer buluşmamızın en kayda değer yanı, bizim çocuklarımızın yaptıkları o muhteşem gösterileri izleyen halkta bıraktığı tesirdi. O meydana duygulanmayan, ağlamayan insan kalmadı. Memiş BOZ kardeşim beni birkaç kez çocukların provalarına çağırdı. Çocuklardaki o müthiş algıyı, disiplini ve duyguyu görünce çok etkilendim. Onların hepsinin alınlarından öpüyorum. Bizim geleceğimiz olan çocuklarımıza bu şekilde değer verip, tam bir özveriyle çalıştıran öğretmen arkadaşlarım; **Abdullah BALCI, Fatih Mehmet YİĞİTOĞLU, Zuhul YİĞİTOĞLU, Kemal GAZİOĞLU, Yıldızhan GAZİOĞLU ve Erhan YILMAZ** hocalarımıza ve de değerli kar-

Fotoğraf sergisi ilgi odağı oldu

Coeuklarımızın sema gösterisi

deşim sevgili yönetmenim **Memiş BOZ** kardeşime bütün Çetmililer adına sonsuz şükranlarımı sunuyorum.

İkinci günü akşamı hazırlamış olduğumuz slayt gösterisi izleyenleri coşturdu, duygulandırdı. Bu manzara bizler için de şevk kaynağı oldu. Nasip olursa gelecek yıllar daha düzenli ve profesyonel şekilde yapmayı düşünüyoruz. Değerli büyüğüm **Nurettin ÖZEL** Amcama ve **Kerim BOZDAĞ** Ağabeyime teşekkürlerimi sunuyorum. Onlar Çetmimizin müstesna insanları. Sağ olsunlar var olsunlar. 2. günü akşamına damgasını vuran bir başka hadise de bizim Çetmimizin Gahrimerlerinden birisi olan kardeşim Hasan Dere'nin kızı Emine'nin okuduğu "**Sen yoktun efendim**" şiiriydi. Emine, müzikle o kadar uyumlu ve gönülden okudu ki izleyenler duygu seline kapıldılar. Maşallah diyorum. Bu şiiri pek çok profesyonel sanatçımızdan hepimiz dinlemiştir. Fakat Torosların

başından Çetmi gibi bir yerde semaya yayılan bu "**Dua mektup**" hiçbir yerde bu kadar etkili olmamıştır kanaatindeyim. Bizim Hasan'ı, hanım kardeşimi tebrik ediyorum. Sevgili Eminemize başarılar diliyorum.

Üçüncü günü malum; gündüz sıra yemeği, sohbet, muhabbet derken, akşam programı gelip çattı. Çok şükür kazasız belasız o akşamı da atlattık. Aslında Abdurrahman Ağabey, dergimizin başında bütün vakıf yönetimi adına herkese teşekkür etti. Ben de buradan bütün arkadaşlarım adına O'na teşekkür ediyorum, sağlık ve huzur diliyorum. **Nurettin ÖZEL** emmim ve değerli asistanı Öğretmen **Ömer ASLAN** kardeşime ayrıca bir teşekkür ediyorum. Bizim Ömer, gönüllü bir can. Aynı zamanda kendi dalında bir dünya şampiyonu. O'na üstün başarılar diliyorum. Ayrıca, ilahiyatçı kardeşim **Mehmet GÜVEN**'e okuduğu Çanakkale Destanı münasebetiyle, teşekkür ediyorum.

Çetmi Dede Mehmet Çamurcu

Mezarlık ziyareti sonrası dostlarla bir arada...

21. Çetmililer Buluşmamıza ayan bir renk ve anlam katan, özellikle gençler ve çocuklar üzerinde manevi tesir bırakan "**Çetmi Dede**" **Mehmet ÇA-MURCU** ağabeye hizmetlerinden dolayı teşekkür ederiz. İnşallah önümüzdeki senelerde bu geleanek devam eder.

Antalya'dan mesaisini bırakıp Çetmi'ye gelen, iki üç gün boyunca hep yanımızda olan sevgili adaşım, komşum **Hüseyin SEÇEN** kardeşime emekleri ve özverilerinden dolayı şükranlarımı sunuyorum. Bizim Hüseyin Antalya'da ciddi bir firmada ses ve ışık düzeni konusunda profesyonel yönetici olarak çalışmaktadır.

Değerli Okur; bu seneki buluşmamızda, gerçekten teşekkürü hak eden çok dostumuz, kardeşimiz ve arkadaşımız var. Buradan onların isimlerini hatırlayamadığımız olmuş olabilir. Şimdiden onlardan "**Af**" diliyorum. Hepsinin dilimizde olamasa bile gönüllerimizde, yüreklerimizde yerleri var.

Fotoğraf Sergisi

Bu sayıdaki yazımızda 21. Çetmililer Buluşması'na değindik. O günden bu yana geçen zamanda ülkemizin değişik yer ve yörelerinden sevindirici ve üzücü haberler aldık. Nişan, düğün, doğum haberlerindeki sevinçlere biz de katılıyor, sağlık ve huzur diliyoruz. Rahmet-i Rahman'a yürüyen büyüklerimiz oldu. Bu yazımı yazmadan bir hafta önce bizim ailenin en

yaşlısı olan kıymetli büyüğümüz **Emine (ÖZEL)** Halamızı Hakk'a uğurladık. Onun şahsında bütün merhum ve merhumelerimizi rahmetle anıyorum.

Cenab-ı Allah vatanımızı milletimizi ve bütün İslam alemini kaza ve musibetlerden muhafaza eylesin. Yeni bir sayıda buluşmayı ümit ediyoruz.

Selam ve dua ile...

Sıla yemeğinden sonra sohbet

HAYAT SAFHAM-4

Şükrü KARACA

gazisukrukaraca@gmail.com

"-Hastalığın benimle ilgili değil; madem ki gelmişsin, yarın hastahaneye gelerek, görevlilere şu kartı göstererek beni bul. Seni Hastahaneye yatırayım. Gerekli tedavine Hastahanede bakılsın" dedi.

Bizim talebelik zamanlarımızda her sınıfta, müfredat icabı, mutlaka yirmi gün meslek stajı yapardık. Son sınıfta iken, "Yılmaz Kaynak ve Karasör Atelyesi" ünvanlı iş sahibi iki kardeşin yanında stajımı yaptım. Staj müddeti sonunda bu iş yerinde, ayrıca bir ay daha çalıştım. Günlük yevmiyem 50 Lira idi. O günlerin birisinde, akşam üzeri velim Aziz Altan Beği ziyarete gitmiş, geç vakit sinemanın arkasındaki evime dönüyordum. Sigara içmeye başladığım bir zamandı. Sigara içmek ihtiyacını hissettim. Aziz Beğin hanımı Şerife halamın vermiş olduğu tek sigarayı cebimden çıkartmış, cebimde kibrit veya çakmak olmadığı için sigara içen birisine tesadüf edebilmek için karşıdan gelenlere bakıyordum ki, **Doğum Evi'** (şimdi, **Konya İli Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürlüğü** binası)nin güney-doğu köşesi (Ertuğrul Sokak girişi)nde bulunan bir Mısır satıcısına yaklaşıp, ateş rica ettim; maşa ile bir kor (köz) parçası alıp bana verdi. Sigaramı yakıp, teşekkür ederek ayrılmak istemiştik ki, Mısırcı:

"-Her akşam buradan geçiyorsunuz.. Nerede oturup ve ne iş yapıyorsunuz?" Dedi. Ben de **"Talebe"** olduğumu ve **"staj"** yaptıktan sonra çalışmak mecburiyetinde kaldığımı anlatmaya çalıştım. Bu zat, akşam saat 19.30-20.00'den sonra kendisine yardım edip edemeyeceğimi sordu. Kendilerine, yarın akşama kadar düşünerek, ancak cevap verebileceğimi söyledim. Bir gün sonra ilk hafta için 20, daha sonra 25, üçüncü hafta içinde 30 Liraya pazarlık yapıp, çalışmaya başladım; zaten çalışmaya da mecburdum. Çünkü babam hastalanmıştı. Hastahane ve doktor masrafları ile kendi harçlığını kazanmak mecburiyetindeydim. Babam doktora muayene olmak için köyden gelmiş; Kapı Camii önünde tuhafiyeye satış işleri yapan hemşehrilerimizin yanlarında beni beklediğini haber aldım.

Öğle vakti üzeriydi, vardım. Babacığım, hastalığının verdiği rahatsızlık sebebiyle *-zâten zayıf olan vücudu-* iyice zayıflamıştı. Karın bölgesi, bana fevkalâde şiş göründü. Bu halini görünce, boğazıma yumruk büyüklüğünde bir tutam diken yumağı tıkanmıştı sanki;

Büyük Cami önünde namaz sonrası hasbihal

"-Hoş geldin Baba, geçmiş olsun" bile diyemedim. Sadece elini öpüp, birbirimize sarıldık-tan sonra ağlaşmaya başladık. Hemşehrilerimizin tesellisiyle biraz kendimize geldik. Bir müddet orada oturduktan sonra, babamı kaldığım eve götürüp, istirahatini temin ettim. Bir iki gün sonra Devlet Hastahanesi hekimlerinden dahiliyecisi **Dr. Hasan Ulukapı**'nın hususî muayenesine gidip, kendisine babamı muayene ettirdim. Bu muhterem tabib, merhum babama:

"-Hastalığın benimle ilgili değil; madem ki gelmişsin, yarın hastahaneye gelerek, görevlilere şu kartı göstererek beni bul. Seni Hastahaneye yatırayım. Gerekli tedavine Hastahanede bakılsın" dedi.

Ertesi gün giderek, yatış için gerekli işlemleri yapıp babamı hastahaneye yatırdım. İki gün sonra ziyaretine gittiğim zaman, babam, karnından 4-5 kg kadar su aldıklarını söyledi. Karnında toplanan umum suyu tamamıyla boşaltmayıp, kademeli olarak alacaklarını da beyan etmişti. Diğer yandan da kol damarlarından "Serum" ve-

riliyordu. Tedavi işlemi on gün kadar devam etmişti. Doktor Ulukapılı Beğ, hastahane masraflarının karşılanabilmesi için bir **"Fakirlik İlmühaberi"** yaptırıp Hastahane Polikliniğine vermemizi söyledi.

Evrak muamelesini tamamlayıp, babamı hastahaneden taburcu edip çıkardım. Gün geçtikçe sıhhati avdet ediyordu. Hastahanenin üzerine sinen havasını attıktan üç-dört gün sonra, Babaannem ile annemin ve kardeşlerimin merak edeceği düşüncesiyle köye gitmek istediğini söyleyince, Taşkent otobüsüne bindirip, uğurladım. Bende, **Enstitü**'den mezuniyet yazılı imtihanlarının son çalışmalarını tamamlamaya çalışıyordum. Bazı derslerde başarı derecem sınırlı olacaktı; bu hal şimdiden belliydi. Nihayet imtihanlar başladı. Meslek derslerimdeki bilgim gayet iyi idi; bunlarda fevkalâde muvaffak oluyordum. Yalnız Matematik dersinde başarı sağlayamadım; Eylül ayında yapılacak olan **"Bütünleme"** imtihanına kaldım. . Neticede, 1970-71 Eğitim ve Öğretim yılında mezun oldum.

"Metal İşleri"ndeki meslek hocalarımız şu aziz insanlardı; Atelye Şefimiz **Hakkı NECEL** (Aynı zamanda Teknik Resim dersimize de girerdi ki, muvaffakiyetimi kendilerine borçluyum), Meslek Teknolojisi dersi hocalarım **Ali HALKACI**, **Osman KÜÇÜKYILDIZ**, **Tevfik BÜYÜKBAŞ** Beylerdi. Edebiyat'a **Ali ZENGİN**, Fen Bilgisi ile Matematik derslerine İbrahim UZ, Din ve Ahlâk Bilgisi'ne **Nâci BOLAY**, Kimya'ya **Jale Hanım**, Milli Güvenlik dersine **Topcu Kur. Alb. Muzaffer TOPCU**. Okul Müdürü'müz de, **Fikret ŞAHİN** Bey idi.

Mezun olduktan sonra, **Aziz Beğ**'i ziyaret ettim. Bir öğle üzeri vakti idi. Evinde yemeği yedikten sonra, bana:

"-Yeğenim, artık okuldan mezun oldun. Elinde bir san'atın var. Boşta gezmen abes olur, öyle değil mi? Devlet Su İşlerinde tanıdığım mühendisler var, Lokallerine gidip bir bakalım. Kendilerini bulabilirsek sana bir iş isteyelim" dedi. Ortaokul'da okuyan kızı **Neriman** hanımın ikram ettiği çaylarımızı da içtikten sonra

Mustafa Polat'ın terasında hallesme

kalkıp, Anıt meydanının güney kısmındaki D.S.İ. Lokali'ne gittik. Su İşleri personeli, ikişer-üçer, dörder-beşer kişilik kadınlı erkekli ekipler halinde tavlâ, kâğıt v.s. gibi oyunlar oynuyorlardı. Lokalin içini birlikte temaşa edince, aradığımız mühendislerin henüz gelmemiş olduklarını söyledi. Belki bir saat içerisinde gelebileceklerini, bu yüzden de vakit geçirebilmek için **"tavla"** oynamak için, bana tavlâ oyunu bilip bilmediğimi sordu. Acîzânede -o zamanlar- bilmediğimi söyledim ki, bilmiş olsam bile **"veli"**m ile karşılıklı olarak oturup **"tavla"** veya herhangi bir kâğıt oyunu oynayacak kadar saygısız olmayıp, edep ve terbiyemi kaybetmiş değildim; ailemden almış olduğum terbiyem buna müsait değildi. Muhterem büyüğüm, hamîm, ilticağâhım yalnız bir **"veli"**m değil, aynı zamanda **"velinimetim"**dir de. Daha sonraki yıllarda **"Tavlâ oyunu"**nu öğrendim; lâkin ulu Yalavacımız **Hz. Muhammed Mustafa** (S.A.V.)'nin:

"Her kim nerd-i şîr (yâni tavla ve gülbahar) oynarsa, sanki o kişi elini hınzır etine ve kanına bulamıştır" (Sahih-i Buharî, C: 11, S: 96) buyruğu üzerine, terk ettim; zâten müptelâsı da değildim.

Lokal'den dönüp **"Altan Apartmanı"**na geldik. Seydişehir'de montaj ve yapım çalışmaları devam eden **Alüminyum Tesisleri**'nde Grup Başkan Yardımcısı olarak çalışan **Mühendis Adil PEKGÜÇLÜ** Beğ ile, yıllar önce **Eğirdir Kemik Hastahanesi**'nden tanıdığı, aslen Seydişehir'li **Doktor Veli Topkara** Beğ'e birer tavsiye mektubu yazarak, bu müesseseye girmemi rica eden mektupları bana verdi. Kendilerinin elini öperken **"Allah'a ısmarladık"** dedim ve ayrıldım.

Doğum Evi'nin köşesindeki Mısırcının yerinde, akşamları iki hafta kadar **"Kestane"** kavurup sattıktan sonra, paramı alıp 1971 yılının Ekim ayının üçüncü haftası içerisinde Seydişehir'e giderek, mektupları, kemâlî

hürmetle sahiplerine takdim ettim. **Adil Beğ**'in huzuruna girince teveccüh gösterdi ve bana dönüp:

"-İş ve İşçi Bulma Kurumu'na giderek kaydını yaptırıp, verecekleri kartı direkt olarak bana getireceksin" dedi. Tâlimatı icâbı, İş ve İşçi Bulma Kurumu'na giderek, iş müracatında bulundum. Burada bir memur, **Alüminyum Tesisleri Personel Müdürlüğü İşçi Giriş Sicil Şefliği**'ne gönderdi. Aynı gün, yâni 21-10-1971 günü, Sicil Şefliği'ne mürâcatım üzerine, Alüminyum Tesisleri'ne **"Kalifiye eleman"** olarak, **16273** Sicil Numaram ile girişim yapıldı. Sicil Şefliği, Montaj Müdürlüğü Müdür Muavini Yüksek Makina Mühendisi **Halil ALPARSLAN**'a gönderdi. Bir müstahdemin refakatinde Halil Alparslan Beğ'in huzuruna girince, Halil Beğ beni **"Kazan Dairesi"**ne giderek hemen işbaşı yapmamı söyledi. Buradan çıkınca bir üst kattaki **Adil Pekgüçlü Beğ**'in

huzuruna çıktım. Adil Beğ, İşçi Sicil Şefliği'ne telefon açarak:

"-Şükrü Karaca isminde genç bir arkadaş gönderiyorum, girişini derhal **yaparak bana** gönderin!" Diyerek emir verdi. Bunun üzerine ben, **'iş girişimin yapıldığını ve Kazan Dairesi'nde iş başı yapacağımı'** söylediğim zaman:

"-**Ben sana ne dedim?..** 'İş ve İşçi Bulma Kurumu'na git daha sonra size verecekleri kart ile bana geleceksin' **demedim mi?..** Eşek herif, ne yaptığının farkında mısın?" Diyerek, beni fena halde payladı. Daha sonraları anladım ki, hem iş yeri seçiminde ve hem de ücret açısından çok şeyleri kaybetmişim. Fakat iş işten geçmişti artık. Adil Beğ bu hususu da işaret ettikten sonra, sözlerine şöyle devam etti:

"- **Kazan Dairesi'nde Yüksek Tekniker Nâfiz Mercan Beğ var, şimdi kendisine telefon edeceğim; O'na git, seni güvendiği bir arkadaşın yanına versin. Her hangi bir sıkıntın olursa bana gelirsin**" deyip, Nâfiz "amca"ya telefonda:

"-**Sana canavar gibi bir arkadaş gönderiyorum... Kendisini koru olur mu?**" Dedi. Adil Pekgüçlü Beğ'e, göstermiş olduğu samimi alâka, teveccüh ve himayesinden dolayı şükran borcumun olduğunu ifade ederek, elini öpüp huzurundan ayrıldım.

Kazan Dairesi'nde, saçları ağarmış, tahminen kırksekiz-elli yaşlarındaki Merzifon'un bu muhterem babacan insanı, bana büyük alâka gösterdi. Çok himayesini gördüm. İş girişim, Saat ücreti olarak 4 .00 TL'dan başlamıştı. Bu iş yerinde Enstitüsü mezunu olan iki

kişi idik. 20-25 gün sonra, ekip de **"Vardiya mes'ulü"** olarak yaklaşık üç ay kadar çalışmıştım. Bir kaza geçirdim ve bu işi bıraktım. Kazan Dairesi'nin İdârî Büro'sunda Evrak işleriyle çalışmaya devam ederken, Kazan Dairesi Şefi **Erol Bayramcı** ile, Montaj Müdür Muavinlerinden Resimhane'den mes'ul **Gönül Hanımın** müsadesi ve muvafakatiyle, 1972 yılının Mart ayı içerisinde, Montaj Müdürlüğü Resimhanesi'ne **"Makina Res-samı"** olarak geçtim.

Kazan Dairesi'ndeki son günlerim zamanında, merhum Babam Halil Ağa, ziyaretime gelecek benim mürüvvetimi görmek istediğini, bu münasebetle de, veli'm Aziz Altan Beğ'in kerimesi Neriman Hanımefendiyi, veya köyümden, annemin teyzesi oğlu olan Baki Kılınçarslan'ın kızı Güllü Hanımı nişanlıyacağını söyledi. Babamın meylinin Neriman Hanım tarafında olduğunu hissederek, **"-Aziz dayımın kızı olsun"** dedim. Aslında, henüz ne nişanlanmak, ne de evlenmek niyetinde değildim. Babamı üzmemek için, bu teklifi kabûl ettim. Bu arada mes'eleyi Nâfiz Beğ'e açarak, îzah ettim; kendisinin Aziz Altan Beğ'e bir mektup yazarak, Neriman Hanımla izdivac kurma isteğimi beyan etmesini ve kabul görmesi lûtfunda bulunursa, dünürlüğe geleceğimizi yazıp, mektubu göndermesini istirham ettim. Bu fakiri kırmayıp, mektubu yazıp gönderdi.

Teknik Resim çizimlerim esnasında gözlerimin yorulduğunu, günlük mesaî sonuna doğru da 0.1 kalınlığındaki ek-sen çizgilerinin çiftleşir gibi olduğunu hissetmeye başladım. Konya'ya giderek hususî bir Göz Doktoru'na muayene olmak is-

tedim. Nitekim, bir gün izin alıp, Konya'ya gittim. Üniversite Kitapevi'nin arkalarındaki bir binada bulunan Göz Doktoruna muayene olurken, doktorun telefonuyla Aziz Beğ'i arayıp, aklım sıra 'hâl- hatır' sormak istemişim. Kendimi tanıtmıştım ki, henüz hâl-hatır sormama fırsat bırakmadan:

"-**Yeğenim, arkadaşının gönderdiği mektubu aldım. Yalnız her ikiniz (Neriman ve sen)de talebesiniz. Dünya etiket dünyası. Onun içindir ki, şimdiden evlenme düşüncesini bir tarafa bırakıp, yüksek okula girmeye ve para kazanmaya bak! Anladın mı? Okulunuzu bitirdikten sonra, sana kızımı verip düğününüzü de ben yapmak isterim.**" Dedi. Ne diyebilirdim ki? Çok haklı idi. Zamanımızda iki şeye ehemmiyet veriliyordu; etiket, yâni "şehadetname" (diploma)ye, diğeri de, "para". Bunları daha sonraki yıllarda daha iyi anlayacak ve idrâk edebilecektim. Buna rağmen ise, kanaatimde ve ömrümün sonuna kadar olan inancımda, aslâ bir değişiklik olmamış, mes'elelere daima şu gözle bakmışımdır. **Ziyâ Paşa'nın** da dediği gibi:

"**Bed asla necabet mi verir hiç üniforma,**

Zer düz palan vursan eşek yine eşektir."

Veya, Atasözlerimizin ifade ettiği şekliyle:

"**Adam adamdır, eğer yoksa bir pulu; eşek eşektir, eğer atlastan olsa çulu", "Eşek altın yular taksa, yine merkep, yine merkep"** dir.

Fakat, Türklük ve millî dinimiz olan İslâmiyetten nâsib almamış nice insanın, tarafımızca nasıl ve ne ile alındığı meçhul olan diplomasıyla, veya gayr-ı

meşrû yollardan mazlumların kanını eme-eme kazandığı para ile milletimizin arasında "insan" yerini alıp, şehrin "eşrafı" olduğunu çok gördüm.

Aziz Beğ'in bu haklı sözleri karşısında, adetâ donup kaldım. Ancak: "-ellerinden öperim, dayıcığım." deyip, telefonu kapattığını hatırlayabiliyorum. Verilen mesajı almıştım; lâkin babamı da kırmak istemediğimden dolayı, Annemin teyzesioğlu olan **Baki Kılınçarslan**'ın kerimesi **Güllü** Hanımla nişanlanmaya karar verdim, ve nişanlandım. Nişan yüzüğünü ve almış olduğum bilezikleri gönderip, nişanlığımızın parmak ve koluna takılmasını sağlamıştım

Nasıl ki uçurtma uçurtan çocuk, uçurtmasını kaldıran havadan habersiz ise, bende ömrümüzün kum saatinden akıp giden zamanın farkında

değildim. Bir gün köyümden babamın tekrar hastalandığını ve amcam Mustafa Karaca'nın babamı Ankara'ya götürdüğünü bildiren bir mektup aldım. Babamı **Ankara Hastahanesi**'ne Askerî Hastahane doktorlarından akrabam **Dr. Ali Özel** ve Güzel San'atlar Genel Müdürü **Mehmet Özel Beğ**'lerin yardımlarıyla yatırmıştı. Vakit geçirmeden Başkentin yolunu tutup, babacığımı ziyaret etmiş, elini öperek hayır duâsını almıştım. Burada, babamın karaciğerinin çürüdüğünü ve vazife yapmadığını öğrendim. Hastalığının hususî ismini, daha sonraları İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ndeki tedavisi esnasında, kendisini muayene ve tedavi eden bir profesörden öğrenecektim. Ankara Hastahanesi'ndeki tedavisi sürerken, ikinci veya üçüncü ziyaretimde "taburcu" edilerek çıkarıp, Konya'ya

getirdim. Taşkent otobüsüyle köyüme uğurlayıp, Seydişehir'e döndüm. Ankara'dan, "**Menderes sigarası**" denilen 1 kg filtrelili. "**ÇAMLICA**" sigarası almış, yarım kilosunu da babama vermiştim. Oysa doktorlar, babamın 'kesinlikle sigarayı bırakması gerektiğini' sık-sık tembihlemişlerdi. Buna rağmen, iradesine hakim olamıyordu.

Köydeki kıraç arazilerimizden kaldırmış olduğumuz hububatın, ailemizin bütün ihtiyaçları ile, babamın hastahane tedavî giderleri ve ilaç bedellerini karşılayamadığından dolayı çalışmak mecburiyetindeydim. Bu sebeple askerliğimi iki yıl "**tecil**" ettirdim. Bütün aile fertlerimizin maişetini, benim kazancım ile temin eder durumda idik. Zaten, kardeşlerimin de küçük olması sebebiyle, aile içerisinde başkaca çalışıp da para kazanan yoktu.

1960'lı yıllar Çetmi

Bir hadislerinde peygamberimiz (sav) **"Hepiniz birer çobansınız (sorumlusunuz) ve hepiniz yönettiklerinizden mesulsünüz. Devlet başkanı bir sorumludur ve yönettiklerinden mesuldür. Evin erkeği bir sorumludur ve yönettiklerinden mesuldür. Evin hanımı da bir sorumludur ve yönettiklerinden mesuldür. Evin hizmetlisi de efendisinin malı üzerinde bir sorumludur ve yönettiklerinden mesuldür."** Buyurmuştur. (Buhari)

Bu sözüyle efendimiz (sav) kademe kademe herkesin bir sorumluluğunun olduğunu ve herkesin bulunduğu yere göre mesul olacağını, hesap vereceğini beyan etmiş ve idarecilerin seçimine çok önem vermiştir.

Kuran-ı kerim de Allah (cc) **"Allah, size emanetleri mutla-ka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emre-diyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesi ki Allah(cc) hakkıyla işi-tendir, hakkıyla görendir."** Buyurmuştur. (Nisa suresi ayet 58)

İdareciliğin bir emanet olduğunu, dünya ve ahirette kişi için bir pişmanlık sebebi olacağını iyi bilen Allah resulü (sav) insanların idareciliğe liyakat sahibi ve o makama ehil olmalarına titizlik göstermiş, idarecilik ar-

zusuyla görev isteyenleri hoş karşılamamıştır. Konu ile ilgili hadislerinde: **"Vallahi biz bu yönetim işine ne onu isteyen birini tayin ederiz, nede ona hırs gösteren birini"** Buyurmuş. (Buhari-Müslim) Peygamberimizin çok sevdiği Ebu zer (ra) kendisinden idari bir görev isteyince, omu-zuna hafifçe vurarak; **"Ebu zer sen zayıfsın idarecilik ise bir emanettir. Gerçekten hakkıyla yerine getiremeyen ve gereğini eda edemeyenler için bu vazife kıyamet gününde rezillik ve pişmanlıktır."** Buyurmuş. (Müslim)

Peygamberimiz (sav) nefsi arzularını tatmin için yönetime talip olmayı yasaklamış liyakatlı olanların tespit edilerek yönetime getirilmesine tavsiye etmiş, verilen görevi hakkıyla yerine getirenlere Allah'ın yardım edeceğine kendisi isteyerek görev alanların vazifeleri ile baş başa kalacaklarını ve yardım göremeyeceklerini açıklamıştır. İdarecilerin görevlerini hakkıyla yapabilmeleri için adil memuru olmalarını önemle vurgulayan resülullah (sav) seçip gönderdiği valilerine de adaletli olmalarını özenle vurgulamıştır. Hediyeleşme insanların birbirlerine karşı ilgisini ve sevgisini arttırdığı için teşvik eden Allah Rasulü, adalet duyusuna hanel getireceği endişesiyle idarecilerin hak ettikleri ücretten başka maddi

YÖNETENLERİN SORUMLULUĞU

Mehmet BALCI

Yöneticinin dikkat etmesi gereken diğer bir husus da yönetilenlerle güven duygusu içinde olmalarıdır, yani birbirlerine güvenmeleridir.

bir beklenti ve karşılık peşinde olmamalarını öğütlemiştir. Yaşanan bir örnek olarak; zekat memuru olarak görevlendirdiği Abdullah İbnul Lüdbiyye (ra) nın görev dönüşü Rasulullahın huzuruna gelerek; Ya Rasulallah bu topladığım zekat , bunlar da bana verilen hediyelerdir demesi üzerine Rasulululah (sav): **Annenin babanın evinde otursaydın bu hediyeler sana verilmirdi?"** buyurarak bu hediyeleride zekata dahil etmiş böylece, zekat memurlarının hediye adı altında rüşvet almalarını yasaklamıştı.

Peygamberimiz (sav), idarecilerin yönetimi altındakilere iyi davranmalarını ve güç yetirebilecekleri hususlarda mükellef tutulmalarını tavsiye etmiş ve Hz. Aişe validemizin rivatetine göre Peygamberimiz: (sav)

"ALLAHIM, BİR KİMSE ÜMMETİMİN YÖNETİMİ KONUSUNDA BİR VAZİFE ALIR DA ONLARA ZORLUK ÇIKARIRSA, SEN DE ONA ZORLUK ÇIKAR. BİR KİMSE ÜMMETİMİN YÖNETİMİNDE GÖREV ALIR DA , ONLARA HOŞ MUAMELE EDRESE SEN DE ONA HOŞ MUAMELE EYLE."

Diye dua etmiştir. (Müslim)

Peygamberimiz (sav) idarecinin yönetimi altındakiler için gayret göstermelerin i istemiş ve **"Müslümanların idaresini üstlenip te onlar için çalışmayan ve onlara doğruyu göstermeyen yönetici onlarla birlikte cennete giremez."** Buyurmuştur. (müslim)

Yönetici yönettikleri için iyi ve doğru işleri emredip onları kötülükten korumakla görevlidir. Bunu yapmadığı zaman kötülükler yayılır ve toplumun tamamı bundan etkilenir, fitneler zuhur eder.

Yöneticinin dikkat etmesi gereken önemli bir husus da önemli işlerde yönetilenlerle istişare ederek karar almasıdır. Konu ile ilgili olarak Peygamberimiz (sav): **"Yöneticileriniz iyi kimselerden, zenginleriniz cömert kimselerden olduğunda ve işlerinizi de aranızda istişare ile yürütüldüğünde yer yüzünde yaşamanız, toprak altına girmenizden daha hayırlıdır."** Buyurmuş. (Tirmizi)

Yöneticilerin dikkat etmesi gereken hususlardan biride çok küçük bile olsa, hak etmediği bir şeyi gizlemesi ve zimmetine geçirmesidir. Bunun için peygamberimiz (sav) **"Sizden herhangi bir kimseyi görevli tayin edersek ve oda bir işneyi veya daha küçük bir şeyi bizden gizlerse bu hıyanet olur. Kıyamet günü gizlediği şeyle gelir."** Buyurmuş (Müslim)

Yöneticinin dikkat etmesi gereken diğer bir husus da yönetilenlerle güven duygusu içinde olmalarıdır, yani birbirlerine güvenmeleridir. Bunun için yöneticinin dürüst olması, yalan söylememesi gerekir. Bu hususla ilgili peygamberimiz (sav) şöyle buyuruyor: **"Allah'ın bir guruba yönetici kıldığı kimse, idaresi altındakilere ihanet üzere ölürse Allah ona cenneti haram kılar"**

Yöneticinin dikkat etmesi gereken bir başka husus da: kapısını muhtaç ve yoksulların yüzüne kapatmamasıdır. Bu hususla ilgili peygamberimiz (sav) **"Herhangi bir idareci kapısını ihtiyaç sahiplerine, yoksula ve elinde hiçbir şeyi olmayan bir fakire kapatırsa, ihtiyaç ve fakirlik içine düştüğün de Allah'ta göğün kapılarını onun yüzüne kapatır."** Bu-

yurmuş. (Tirmizi-Ahmet Bin Hanbel)

Allah rasulünün üzerinde durduğu esaslar göz önüne alındığında, yöneticilerin ağır bir sorumluluk altında oldukları görülmektedir. Sayılan esaslara göre adil bir yönetici, yönettiklerinin dertlerine kulak verince onlara çözümler bulur. Onların ihtiyaçlarını imkanlar ölçüsünde gidermeye çalışır onlara hoş muamele eder ve onlara eşit davranır. Adam kayırma ve rüşvet gibi yöntemlere başvurmaz. Hak etmediği şeylere el uzatmaz. Yalan söyleyip insanları kandırmaz. Halkın güvenini kazanır, böyle bir toplumda da huzur ve barış hakim olur.

Adaletli bir yönetici için peygamberimiz (sav) **"Yedi sınıf insan vardır ki, Allah onları gölgesinden (himayesinden) başka gölgenin olmadığı günde bizzat kendi gölgesinde gölgelendirecektir. Bu yedi sınıftan birincisi adil yöneticilerdir."**

Zalim yönetici de heva ve heveslerine uyan, eziyet, işken-ce, zulüm ve baskı ile gününü gün etmeye çalışır. Peygamberimiz (sav) böyleleri için Ka'b b.Ucre'ye hitaben şöyle buyurmuş: **"Ya Ka'b, benden sonra gelecek devlet adamlarından seni Allah'a sındırırım. Her kim onalrın kapılarından girer, yalanlarını doğru sayar, yaptıkları zulümlerine yardımcı olursa ne o benden sayılır, ne de ben ondan. O kimse mahşer günü havzım da benim yanıma gelemmez. Her kim de onların kapılarından girsın ve ya girmesin, onların yalanlarını doğrulamaz, yaptıkları zulümlere yardım etmezse, o bendedir bende on danım. Mahşer günü bu kişi havzımın yanına gelecektir."** (Tirmizi- Nesa-i).

Mehmet Zengin (Dede Mehmet)

RAHMET OLA

MEHMET ZENGİN

**Niğmetullah
UÇAR**

nigmatullahucar@hotmail.com

Dede Mehmet diye tanınıyordu
Dünya değiştirdi Mehmet amcamız
Ciddi sohbetlerde aranıyordu
Öğütler verirdi Mehmet Amcamız

Usluca konuşur boş laf etmezdi
Ağırlığı vardı geçiştirmezdi
Gönül kırmıyordu ruh incitmezdi
Sözü dinletirdi Mehmet Amcamız

Çok ele karışmaz kendi halinde
Sakin dünyasında yaşar evinde
Kimbilir ne vardı hayallerinde
Ne günler geçirdi Mehmet Amcamız

Doğru bildiğini söyler yılmadan
Karşısındakini fazla yormadan
Orta yol bulurdu gönül kırmadan
İşini bilirdi Mehmet Amcamız

Mektebin önünde oturur gibi
Onunla güzeldi asmanın dibi
Taraftar olarak kollar garibi
Kendini sevdirdi Mehmet Amcamız

Çetmide herkesten farklı biriydi
Olayları çözen gönül eriydi
Onu farklı yapan bu halleriydi
Garet gösterirdi Mehmet Amcamız

Tıkır Cafer ile dostluğu vardı
Akrabamdır diye ona uğrardı
Gördüğü herkese hatır sorardı
Sever sevilirdi Mehmet Amcamız

Bir olay olmuştu Güneypınarda
Kerim Tıkır'la ben kalmıştık darda
Bize yardımları hatıralarda
Stresi bitirdi Mehmet Amcamız

Elleri arkaya bağlanmış halde
Yürüyüşü benim hayallerimde
Mektebin önünde asma dibinde
Bize ders verirdi Mehmet Amcamız

Antika aramak ayrı bir merak
Çıkarmak istiyor toprak kazarak
Gömü bulmak için hayal kurarak
Milleti gezdirdi Mehmet Amcamız

Babası boğazda gayret göstermiş
Yol açılıyorken göğsünü germiş
Dinamit patlamış canını vermiş
Tabela diktirdi Mehmet Amcamız

Meclis üyeliği yaptı bir süre
Vekalet de etti duruma göre
Hizmetler üretti çetmililere
Uğraşlara girdi Mehmet Amcamız

Goca Ekiz kızı onun eşidir
Dede Mustafa'da tek kardeşidir
Bütün insanları seven biridir
Dostluk geliştirdi Mehmet Amcamız

İki hasan onun bacanağıdır
Biri dokdur biri altıbarmak'dır
Hasan'la Hüseyin gayınlarıdır
Saygı gösterirdi Mehmet Amcamız

Eşiyle birlikte yalnız yaşardı
Depecik semtinde evleri vardı
Bir evladı ile huzur arardı
Günler geçirirdi Mehmet Amcamız

Tek evladı kızı olmuştu umut
Onu kaçırıyor Halilin Mesut
Mahsunlaştı kendi, eşi ve konut
Krizler geçirdi Mehmet Amcamız

Kızmıştır küs durur damadı ile
Yıllarca konuşmaz kızıyla bile
Barıştırmak için çaba nafile
Geri çevirirdi Mehmet Amcamız

Sonradan barışır kızını sever
Keşke bütün bunlar olmasaydı der
Sorana karışık bir şeyler söyler
Söz değiştirdi Mehmet Amcamız

İki sene önce hasta olmuştur
Gönlüne kederler, hüznü dolmuştur
Tedavi ararken çok yorulmuştur
Sıkıntı geçirdi Mehmet Amcamız

Beden yaşlanınca hastalık artar
Dert derde eklenir yeni dert katar
Yalnızlık çekerken evinde yatar
Kadere esirdi Mehmet Amcamız

Konyaya gidiyor halsiz kalınca
Yoğun bakımdadır dert çoğalınca
Azrail gelip de canı alınca
Ömrünü bitirdi Mehmet Amcamız

Ramazanın beşi öğle vaktinde
Hakkı helal edin denildiğinde
Kazılmış kabrine gelindiğinde
Mezarına girdi Mehmet Amcamız

Çetmide yatıyor hoş mezarında
Adı yazılıdır mezar taşında
Seksen altı sene yaşantısında
Ömrünü bitirdi Mehmet Amcamız

Cesedi mezarda toprak olacak
Dostların gönlünde adı kalacak
Sevenleri onu unutmayacak
Fazla sevilirdi Mehmet Amcamız

Nuh Büyük Tufan filminden

Dr. Ali ÖZEL

doktoraliiozel@gmail.com

...Gemi iyice şekillenince, Hz. Nuh yapılanın bir gemi olduğunu, yakında tufan kopacağını, kendisine inananların gemiye binip kurtulacağını ilan eder amma bu durum kimsenin umurunda olmaz...

Hz. Nuh'un başından geçen Tufan olayı ile ilgili olarak, yıllar yılı çok yazılar yazılmış ve Arkeolojik araştırmalar yapılmıştır. Tabi biz ne Arkeolog nede araştırmacıyız. Esasen Nuh Tufanı ile ilgili olarak, dini bağlantılı, herkesin az veya çok bir bilgisi vardır

Tufanla ilgili ilk tarihi bilgiler Gılgamış destanından elde edilmiştir, Bu destan tarihin ilk yazılı vesikası olarak bilinmekteymiş. Destan Sümer kralı Gılgamış'ın ve Sümer devletinin yaşayışı ile ilgili bilgiler vermekteymiş. Ve ilk tufan yazılarına da burada rastlanmış.

Yalnız Gılgamış destanında işlenen Tufan, o zamanlar taptıkları acıip tanrıların kendi aralarındaki kavgadan ve halkla olan geçimsizliklerinden olmuş. Yani en saygın tanrı diğerleri aleyhine dua etmiş ve tufan koparak, rakip tanrılar ile, diklenen halkı almış götürmüş. Amma Gılgamış destanında yazılanlar ile dini kitaplarda yazılan tufanlar arasında örtüşen taraflar da çok fazlamış.

Hz. Musa'nın ölümünden 800 sene sonra Babil devletinde esir hayatı yaşayan Yahudi Hahamlarca yazılan ve Hz. Musa'ya indirilen kitapla pek alakası olmayan sözde Tevrat'ta, Nuh tufanı ile ilgili aslı astarı olmayan, hele KİTABİMİZdeki bilgilerle hiç örtüşmeyen abartılı, asılsız bilgiler verilmektedir. Yahudi Hahamlar da Nuh tufanını tanrılar arasındaki kavga ve geçimsizliğe bağlayıp, bu tür saçmalıkları, üstelik sıkılmadan, bizim kutsal bildiğimiz ve Allah'tan geldiğine inandığımız Tevrat'a bile sokmuşlar. Bizler Hz. Musa'ya inen Kitaba inanıyoruz, Musa'dan 800 sene sonra Hahamlarca uydurulan Tevrat'a değil.

Kim ne derse desin tufan olayı, ALLAH'ın emrettiği şekliyle bizim KİTABİMİZDE yer almaktadır. Kitabımızda Tufan olayı, öyle uyduruk tanrıların biri birleriyle ve halkları ile olan kavgalarından olmamıştır. Bizzat Allah tarafından seçilip kendi ilahi kanunlarını tebliğ eden peygamberine kar-

şı gelmeleri,tebliğ edilen düsturlara uyulmaması,bu yöndeki emirlerin ısrarı hafife alınıp ret edilmesi ve yaradan ın kendisine eş ve ortak koşulması yüzünden,onların cezalandırılmaları için bizzat yüce Allah tarafından yerlere ve göklere emir verilerek vuku buldurulmuştur.

Müstakil Nuh suresi dışında, Hz. Nuh tam 16 surede de anılıp övülmektedir Yüce Allah, diğer surelerde olduğu gibi Tufanla ilgili olayları da anahtar cümlelerle anlatmaktadır, düşünüp akıl erdirmeyi ve düğümleri çözmeyi ise akıl sahibi kullara bırakmıştır

Hız. Ademin ne zaman yer yüzüne indirildiği, hangi yıllar arasında yaşadığı kesinkes bilinmemektedir.Eski diyanet işleri başkanımız Prof.Dr. Süleyman Ateş hocamızın yazdıklarına göre,binden fazla ADEM gelip geçmiştir ve Kurandaki Adem en son ademdir.Neyse bizim daha ilerilere gitmeye gücümüz,bilgimiz,kısacası taakatımız yetmez.

Şimdi Hız. Ademin cennetten kovuluşuna, yılanla şeytanın nasıl oyununa getirildiğine falanda girmeyelim,.Zaten o konuların çoğu abartmalı ve yorumlarla ilgili.Yalnız daha işin başında, Ademin oğullarından Kabilin Habil i öldürmesi,Adem neslinden gelenlerin, ileride uğrayacakları dejenerasyon ve işlenecek cinayetler yönünden hatırlamaya değer sanırım. Daha sonraki yıllarda vuku bulan dinden çıkmalarla ahlaki çöküntülerin daha çok KABİL nesliyle ilgili olduğu nu düşünenler vardır

Hız. Ademden sonra oğullarından Hız. Şit peygamber olmuş. Allah peygambere 50 sayfalık vahiy indirmiş.Ve vahiyler daha ziyade Felsefe, kimya ve

matematik üzerine bilgiler içeriyormuş.Hız Şit in bir çok çocuğu olmuş,amma en akıllılarının adı ANHU imiş Babasından sonra peygamberlik bu iyi huylu Anhu ya inmiş Peygamberliğinden itibaren de İDRİS diye anılmaya başlanmış.Böylece Hız. İdris üçüncü peygamber olmuş oluyor.Daha Hız. Ademden itibaren iki üç kuşak bile geçmeden dini ve ahlaki nizam hızla çökmeye başlamış..insanlar put arayışlarına girmişler ve putçuluk süratle topluma yayılmış.İnsanı ve toplumu ayakta tutan bütün kurallar yerle bir olmuş.Hız. Ademin getirdiği kurallar çok çabuk unutulmuş.Tabi Hız. İdris de halkı uyarmak için elinden geleni geri koymamış.İdris peygambere de otuz sayfalık vahiy indirilmiş.Hız. idris yer kürede ilk yazı yazan kişiymiş.Kullanmış olduğu hokka halen Kudüs te bir müzedeymiş.Hız. idris aynı zamanda yer yüzünde ilk elbise diken zatmış,bu yönüyle terzilerin piri sayılmış.Hız. İdris Yaradanın taktiri ile daha canlı iken göklere yükseltilip cennete konulmuş.

Hız. Ademin vefatından iki binli yılların geçtiği zamanlarda insanlar arttıkça artmış. Hindistan,İran ve Orta Doğu ülkelerinde köyler kasabalar ve şehirler kurulmuş.kardeş katili Kabil soyundan gelenler şehirleri, Habil soyundan gelenlerde köy ve dağlık yerleri tercih ederlermiş..

Daha çok şehirlerde olmak üzere tüm dini ve ahlaki kurallar sükut etmiş.İnsanlar ateşe,cin ve şeytanlara tapmaya başlamışlar.Yalan dolan,çalıp çırpma,yalancı şahitlik ve sözünde durmama bilhassa zina günlük hayatın olmazsa olmazları haline gelmiş.Kimse kimseye güvenip asla sırtını dönmeymiş olmuş.

Bu sıralar Irak ın küfe şehrinde(Burası Kербela olayından dolayı sabıkalıdır.) LAMEK isimli bir kişi yaşarmış,bu adam diğer hemşerileri gibi rencberlik yaparak geçimini sağlayan,diğer köylülerden farklı çok dürüst birisiymiş,iyi insanmış.Bu Lamek efendinin KANUS isimli bir kadından evliliğinden nur topu misali bir oğulcuğu olmuş..Lamek efendi çocuğunun adını NUH koymuş. Bunun manası çok şükreden olasıymış.Oğul NUH edepli terbiyeli,diğer gençlerden farklı olarak ta putlara tapmaz, onlardan nefret edermiş..Babası, Nuh u bir ağaç doğramacısının yanına vermiş,Nuh akıllılığı ve gayretiyle iyi bir doğrama ustası olmuş ve kendi dükkanını açmış.İyi bir usta, ağır başlı efendi birisiymiş,toplumun içinde bulunduğu ahlaki

Çöküntü ile mücadele etmeye başlamış Ve cemiyetteki ahlaki çöküntü gün geçtikçe çamura saplanmaya başlamış

Toplumun sosyal, dini ve ahlaki bakımdan tamamen felç olduğu bir ortamda,Hız Nuh peygamberlikle müjdelendir.Zaten peygamberlik gelmeden bile kötülüklerle mücadele eden Nuh peygamber,peygamberliğini resmen ilan ederek halkını Allahın Yoluna davet etmeye başlıyor amma nafiye.Öncekileri ağır başlı iyi bir usta olarak bilinen,saygı gösterilen Hız..Nuh peygamberliğinden itibaren,halkının nazarında sapık,büyücü.deli ne yaptığını bilmeyen aptalın teki durumuna düşer, aşağılanıp adam yerine bile konmaz. Aileler tarafından çocuklarına Nuh un yanına yaklaş mamaları.O nunla konuşmamaları sıkı sıkıya tembih edilir.Ölüm ve dayak tehditleri ise işin başka bir yönü. bizim Peygamberimize

yapılan eziyetler,işkenceler ve ithamlar,meğerse yıllar önce Hz. Nuh a yapılmış.Ve hemen hemen bütün peygamberler bu tür eziyet ve ithamlarla karşılaşmışlar.Peygamberlerin ortak kaderleri bu olsa gerek.

Hz.NUH bütün gücüyle Allahın emirlerini tebliğ ettiyse de yalnız ailesi ve sayıları yüzü aşmayan insan tebliği kabul etmiş.Oğlu Kenan ile karısı bile kendisine uymamışlar.Ve Nuh durumu Allaha havale edip ON-DAN yardım dilemek durumunda kalmış.Nuh un bu isteğine karşı Yüce Allah bir gemi yapmasını buyurmuş.İyide o bölgede ne gemiye binen,ne gemi gören nede gemi yapan var.Üstelik bölgede gemilik kerestede yok.meleklerin yardım ve yol göstericiliği ile sel vi türü ağaçlar ekiliyor.Ve ağaçlar Yaradan ın gücüyle tez zaman aralığında kerestelik hale gelir.Ve baba ile oğullar kereste biçimine hızlı başlarlar,tez zamanda dağlar gibi kereste yığılır.Sıra geminin yapımına geliyor amma nasıl Ne gemi görmüşler nede gemi yapımını. Yine hakim GÜÇ imdada yetişir ,geminin nasıl yapılacağına dair planlar görevli melek tarafından Hz. Nuh a iletilir.

Hz. Nuh, üç oğlu ve inanan müminler gemi yapımına hızlı başlarlar..Halk yapılanın gemiye benzer bir yanını göremeyince de,evi yanlış yaptığı kanaatine varıp, mahallelerde tellal çağırtmaya,alay etmeye ve küçümsemeye başlarlar.Nuh un yapmakta olduğu gemi tavus kuşu görünümündeymiş.Azgın halk,bu Nuh ev mi yapıyor kuş mu yapıyor şeklinde işi hafife alıp alay etmenin dozunu artırdıkça artırır.

Gemi iyice şekillenince, Hz. Nuh yapılanın bir gemi olduğunu, yakında tufan kopacağını, kendisine inananların ge-

miye binip kurtulacağını ilan eder amma bu durum kimsenin umurunda olmaz. Üstelik burarlarda değil tufan, doğru dürüst yağmur bile yağmıyor diye Nuh u alaya alırlar.

Çok yoğun bir çalışmayla gemi O zamanlar orta doğuda, Sümerler, Akat ve Asurlarda kullanılan takvime göre 48 yılda,şu anda dünyanın kullandığı güneş yılına göre ise gemi dört yılda bitirilip,içi ve dışı özel bir ziftle sıvanıyor.(Allahın gücünü asla bir yana bırakmadan, insanların yaşının 950 seneye kadar uzayacağına bilim adamları asla olumlu bakmıyorlar. Toprağın, havanın ve suyun bileşimine bakarak o kadar yaşamayacağını ileri sürüyorlar. Öylesi bir yaşlanma için toprak, hava ve suyun terkiplerinin sil baştan değişmesi ileri sürülüyor. Bu değişiminde pek olası olmadığını, böyle bir durumda dünya nizamının alt üst olacağını ileri sürüyorlar.Yukarıda adları geçen tarihi devletler her bir ayı bir yıl kabul ettikleri için, yaşların öylesine yüksek görüldüğü kanaatine varılıyor.Mesela Hz. Nuhun950 gözükken yaşını güneş yılının 12 ayına bölersek 79 yaş ortaya çıkar ki, o yılların yaş ortalamalarına göre, Hz. Nuh'un yaşı yine de hatırı sayılır bir yaştır, deniyor.)

Hz. Nuh un asi ümmeti gemiyi bitirdiniz amma bahsettiğin Tufan nerede diye sormaya başlar.Aslında Nuh da bilmiyor,O da beklemede.Bu gergin bekleme sürerken,Hız. Nuh a vahiy ulaşır,vahye göre Tufan Tennur kaynayınca,Tennur ekmek fırını oluyormuş.

Nuh bu vahyi halka duyurunca inananlar , Nuh un aleyhine yeni bir karalama ve küçümseme kampanyası başlatırlar,.Ekmek fırınlarından kaynar sular fışkıracakmış, bu adam

iyiden kafayı yedi şeklinde alay etmeye başlanır.

Ve günlerden bir gün ısıllı ısıllı gök yüzü bulutlanmaya başlar bu bulutlar Nuh un beklediği müjdeli haberin belirtileridir. Hemen aile efradı ile inananları gemiye davet eder.Birde her bir canlıdan birer çift gemiye konma durumu var.Amma bulunulan bölgede her bir cinsten hayvan yok.İşte bu anlarda yüce Allahın gücü devreye girer. Ve her bir cins hayvandan yada mahluktan birer çift gemiye yönlendirilir,denizde yaşayan mahlukların gemiye ulaşmalarında epey zorluk çekilir.Gemiye alınacaklar tamamlanınca, zaten tek olan geminin kapısı kendiliğinden kapanır

Kapının kapanmasıyla havadaki beyaz bulutlar kararmaya başlar ve ilk yağmur şapırtıları yerle buluşur, ve bulutlar sularını büyük hınçla salmaya başlar.Zaten gökler ve yer 'Allahın,ey gök suyunu boşalt, ey yer suyunu sal' emrini çoktan almışlardır. Artık her türlü pişmanlığın zamanı çokta geçmiştir.İnkâr edip Hz. Nuh'u canından bezdiren insan sürüleri bir ümitle gemiye hücum etsele de nafiye. Bu sefer damların başı ve tepelikler gibi yüksek yerlere koştururlar.Oysa halk daha oralara ulaşmadan,her türlü yükseklikler sular tarafından işgal edilir. Gök bütün gücüyle indirmeye, yer de var gücüyle kusmaya devam eder. Zifiri karanlığa dönen ortalık, peş peşe çakan şimşeklerle aydınlanırken, Şimşekleri takip eden gök gürültüleri insanlarda patlamamış kulak zarı bırakmaz.Sanki şimşek ile gök gürültüsü amansız bir yarış sürdürürler ve amansız devam eder. Artık gemi de ayağını yerden kesmiş,suların üzerinde yalpalayıp tutunmaya çalışır.

Karşıt ufuklardan kopan dev dalgaların biri birleriyle çarpışmaları günün dehşetini bir başka zorluyor. Günün dehşeti haran artıyor, sular yükseldikçe yükselirken, karalar da bir bir gözden düşmeye başlamıştır. Dev dalgaların üstünde gemi bir saman çöpü gibi oradan oraya savrulmakta, eğer GÖZETLEYİCİSİ olmasa çoktan un ufak olacak.

Bu dehşet hiç hız kesmeden tam kırk gün devam eder. Kırk günün sonunda göklere ve yerlere verilen emirler geri alınınca, gökler ve yer sularını tutur ve Tufan sona erer. Ve beş ay daha gemide bekleyiniz emri uyarınca, gemiden çıkılmaz. Zaten hiçbir kara emaresinin olmadığı bir yerde nasıl gemiden çıkılır ki. Bekleme müddeti boyunca gemi oradan oraya sürüklenip durur ve sonunda, bir görüşe, göre Ağrı dağına, bir başka görüşe göre de Cudi dağına oturur. Ve gemideki canlılar peyderpey yer yüzüne yayılarak, insanlığın ve canlılığın yeniden var oluşunu sağlarlar. Hz. Nuh da İnsanlığın ikinci atası olarak kabul edilir.

Tufan olayı karışık bir konu. Kurandaki ifadeler olmasa tamamiyle masalımsı. Tufan denildiği zaman insanlar: Kavminin, Nuh peygambere karşı geldiği, indirileni inkar ettiği için, Nuh peygambere emir buyrularak bir gemi yapıldığı, gemiye Nuh'un ailesiyle beraber inanan müminlerin ve de cümle canlılardan birer çiftin gemiye konduğu, bilahare tufan olayının meydana geldiği, gemiye alınanların kurtulup, alınmayanların, cezalandırılıp helak olduğu şeklinde basite indirilerek önemsiz bir olaymış gibi anlatılır.. Oysa Tufan olayı çok önemli ve bir o kadarda karmaşık ve de teknik bir olaydır.

Şimdi olayı göz önüne almayla çalışıp, işin ne kadar karışık ve zorluğunu görmeyi çalışalım. Gemiye bir çift balina alınacak, fakat balina su içinde yaşayan bir yaratık bir çift balinanın yaşayabileceği boyutlarda bir havuz gerekir, üstelik balina tek balık türü değil, bir yığın balık türleri var. Tüm balık türlerini bir havuza koysak Balinalar onları bir lokmada ham eder. O halde her tür için ayrı havuz gerekiyor. Fillere cüsselerine yaraşır bir oda gerek, hele Zürafaları ne yapmalı boyları ile orantılı bir odayı hak ederler, ya devemizi ne yapalım, boynu eğri diye ortalığa salıverecek halimiz yok, odasını hazır etmeliyiz. Su aygırı ile Timsah da sudan çıkamazlar, öyleyse ayrı ayrı havuzları hazır olmalı. Aslan, Kaplan, Sırtlan gibi yırtıcıları aynı odaya buyur etsek ilk fırsatta biri birlerini parçalayıverirler. Ayı türlerini de bir araya koyamayız. Koyun ve keçiler belki burada geçinebilirler, tavuk türleri de bir araya konabilir, sığırlarda uysal sayılır. Onlara da bir oda yetiversin. At ve eşek türlerinin bir odada bulunmaları biraz zor, eşek yapar yapacağını diğerlerine tat vermez, ama herkes biraz sabırlı olmalı. Maymun türleri de problem, hepsini bir odaya iteleyiversek, biri birlerini aldatıp kazıklamaya kalkarlar. Tilki, porsuk, sansarları bir yere koymak gemi için tehlikeli, Tilki herkesin aklını çeler gemide isyan çıkartabilir. Kurtla köpeği, köpekle kediyi, kedi ile fareyi zaten bir arada tutamayız. Yer yüzünün en akıllı ve hilekârı, şeytanla birlik yaparak Hz. Ademi bile kandıran yılan türlerini kimse yakınına bile kabul etmez, onlara demir parmaklıkları sıkı bir korunak gerek. Daha onlarca hayvan türü var. Haydi bunca hayvan türünü iyi

kötü bir yerlere yerleştirdik diyelim, su deryasının üzerinde altı ay süreyle oradan oraya fırlatılan gemideki bunca mahluk ne yiyip içecek. Efendim o hayvancağızlar tembihlidir bir şey yemeden de durabilirler gibi bir düşünce ise hiçbir inanç ve mantığa sığmaz, onlar gemiye dondurularak konsaydı, mesele kalmazdı. Amma canlılar ve de canlılığın gereği ne ise yapılacaktır.

Görüldüğü üzere, 'Hz. Nuh bir gemi yapıp içine her cins canlılardan birer çift alarak, su yüzeyinde kalmak suretiyle tufandan kurtulmuş denecek kadar basit bir olay değil. Bütün bu zorluklar geminin ilk PROCESİNİ YAPANLARCA göz önünü alınmış olduğunu gösterir. Yoksa insan aklının bu projeye yeteceği kesinlikle imkansız gibidir

TUFAN olayı ve gemi üzerinde çalışan Alman bilim adamı Prof., Dr. Hans Von Aibeg, yaptıkları uzun çalışmalarla geminin 1200 metre. Uzunluk da, üç yüz metre eninde ve çok katlı olması kanaatine varmışlar. Onlara göre gemi en az bir uçak gemisi boyutlarında olmalıymış İŞİN DOĞRUSUNU SADECE YÜCE ALLAH BİLİR.

Görüldüğü üzere Nuh'un gemisi olayı, öylesine sıradan bir hadise değil, ancak YÜCE ALLAH'IN içinden çıkabileceği şekilde karışık. Altı ay süreyle hücrelere hapsedilen hayvanlar arasında inanılmaz dramatik ve komik olaylar olur. Mesela çok sıkılan fare grubu, gemiyi kemirerek delip batırmaya çalışır. Bu çalışmayı bazı hayvanlarla beraber köpeklerde destekler. Kediler farelerin gemiyi batırma girişimini idareye bildirir. Bunun üzerine köpekler kedileri takibe alıp, savaş açarlar. Olaylar zinciri böylesine uzar gider.

Şeref ÇİLEK

seref_cilek@yahoo.com

KONYA AYAKLANMASINDA BİR ÇETMİLİ

Sevgili Dostlar; Dergimizin bu sayısında da sizlere bir hikâye arz etmek istiyorum. Yine **Rahmetli Gavgalı Mustafa'dan**. O, hatıralarını anlatmak istemezdi ama ben ısrarla sorardım. Mevzuyu başlatabilmek için, şu tarihte şöyle bir olay olmuş, bu konuda ne biliyorsun deyince, şaşırır, "**Sen bunları nereden biliyorsun.**" der ve başlardı anlatmaya.

"**Delibaş Mehmet** diye bir paşa vardı. Çumralı, Alibeyhüyüğü'nden. Çok din-dar, Müslüman bir adamdı, Alibeyhüyüğü'ne camii yaptırdı. Dine kötülük ediyorlar diye Konya'da ayaklanma başlatmış. Konya civarında bazı yerleri ele geçirmiş. Ev beleninde öküzlerle çift sürerken Ermenek'e başkına gideceklerini duydum. Çifti bıraktım ben de gittim. Orada askerlerle çatışmaya başladık. Allah var biz öldürmeye atıyoruz. Kafalarına... Onlar bizi öldürmeye atmıyor, ayaklarımıza sıkıyorlar. Yaralansın teslim alalım diye. Sonunda bizi teslim aldılar. Dokuz kişi, dokuz kişi

zencirlere bağladılar. Yürüye yürüye Karaman'a getirdiler. Yolda birimiz tuvalete oturur sekizi onun başında bekler. Karamanda bizi bir mandıraya doldurdular. (Mandırâ: Etrafı bir engelle çevrili hayvan katılan alan, çevlik.) Gündüz güneşin altında beynimiz pişer, gece ayazda soğuktan titreriz. Ne gölgesine oturacak bir çalı var, ne de üstüne örtecek bir örtü. Gündüz yandık, gece donduk günlerce orada tuttular.

Sonunda mahkeme kuruldu. Mahkeme üyelerinden bazıları tanıdık, Bademli'den, Mut'tan, Galanal'dan bazı ileri gelenler. (Mahkeme üyelerinden tanıdık isimlerini saydı ama ben unuttum.) Mahkeme başkanı soruyor nasıl oldu da isyana katıldın diye, biz anlatıyoruz, onlar dinliyor. Sonra mahkeme başkanı dinlediklerini, bizi kurtaracak bir ifadeye dönüştürüp "**öyle mi?**" diye soruyor. He dersen kurtuldun, Hayır deyip kocadoğruluk yaparsan birkaç defa daha sorup kurtarmaya çalışıyor. Sen gene kendi bildiğinde ısrar edersen

bir tarafa ayırıyor. Neyse, sıra bana geldi ben de anlattım. Dinledikten sonra, O başladı, "**Sen öküzlerle çift sürerken silahlı sekiz on adam geldi. Al şu silahı gel bizimle dediler. Sende korkudan bir şey diyemedin. Nereye gittiğini, neden gittiğini bilmeden onlara katıldın. Öyle mi?**" He dedim he. Böylece kurtardık kendimizi. O "**Gocadoğrular**" hemen oracıkta kurulan darağaçlarında salandırıldılar.

Delibaş Fransa'ya kaçtı. Gururlu bir adamdı. Peşine düşenlerin asılıp da kendisinin kurtulmasını hazmedemedi. Geri geldi Alibeyhüyüğü'nde bir çiftçiye uşak durdu. Haber almışlar orada yakaladılar. Onu da astılar."

Resmî tarihe göre Delibaş Mehmet Alibeyhüyüğü'nde bir ağanın oğlu. İsyandan sonra Mersin'de Fransızlara sığındı. Bir süre İzmir'de Yunan Ordusunda görev aldı. Çumra'da kendi adamları tarafından öldürüldü. Turgut Özakman'ın Çılgın Türkler Kitabına göre ise; Delibaş adında bir serseri. Etrafına topladığı birkaç adamı ile kendini bir şey sandı ayaklandı, hemen cezasını çekti.

Sevgili Dostlar Cumhuriyetten sonra 1953 yılına kadar hatıra yazmak yasaktı. Yazanlar Cumhuriyetin aleyhinde diye cezalandırılıyordu. Cezalandırılana en iyi örnek, Rahmetli Kazım Karabekir Paşadır. Nutuk'a cevap yazdı diye önce hatıralarını yayınlayan gazetede yayını kaldırttılar, sonra da evini basıp evraklarını, kitaplarını çuvalarla taşıyıp yaktılar. **Rahmetli Gavgalı Mustafa** bunları anlatırken, ben kendisini ihbar edecekmişim gibi bir tedirginlik içinde olurdu. "**Beni söyletme, beni konuşturma**" derdi.

RAHMET OLA MEHMET GÖKGÜN

Niğmetullah UÇAR

Antalya | 09.07.2015

Güccükgilin Mehmet'ti* köyde bilinen adı
Çetmi kasabasında seksen üç yıl yaşadı
Bugün vadesi dolmuş vermiş tatlı canını
Tanıdığı herkese kalmıştır ondan anı

Huzurlu bir gelecek hayal edip düşlerdi
Çocuklarını büyüsün rahat ederim derdi
Onları büyütürken katlanmıştı zorluğa
Gece gündüz çalışıp göğüs gerdi yokluğa

Yazın tarlada, bağda çalıştı uğraşarak
Toprağı elle kazıp rızkını arayarak
Kışın Antalya'daydı para kazanıp geldi
Sömeller kazmak için siğille taşı deldi

İnşaat işlerinde kuyuları kazardı
Toprak kolaydı ama bazen kaya çıkardı
Böyle bir iş almıştı dinamit atıyordu
Yüzüne patlayınca tek gözle kalıyordu

Kaderimdir diyerek sineye çekiyordu
Çalışıp didinmekten asla vazgeçmiyordu
Taştan su çıkarırdı gençliğin kudretiyle
Çocukları büyüttü azmiyle, gayretiyle

Son yılları dertlerle uğraşarak geçmiştir
Yaratıcısı ona böyle kader çizmiştir
Karşı çıkmak olmazdı boyun eğdi kadere
Kulluğunu yaparak yer vermedi kedere

Kalbinde sorun vardı dermanını aradı
Mevlasına yalvardı, kulluktan ayrılmadı
Köyündeki evinde teslim etti ruhunu
Allah yanına alır sevdiği her kulunu

Sabah vefat edince ikindi beklenmiştir
Dost, Akraba, seveni cenazeye gelmiştir
Namazını kıldırır Taşkent İlçe müftüsü
Değişik yaşanmıştır telkinin görüntüsü

Bin dokuz yüz otuz üç senesinde doğmuştur
Güccüğün Abdullah'ın büyük oğlu olmuştur
Muhasip Mustafa'dır kardeşinin birisi
Keziban'la Şerfedir kadın olan ikisi

Mehmet Gökğün (Güccükgilin Mehmet)

Garagilik Ahmet'in kızı Fatma'dır eşi
Mehmet ile Ahmet'ti karısının kardeşi
Ebekadın, Fadime anne bir kardeştiler
Anneleri ölünce biraz garipleştiler

Babaları evlenir üç kardeş daha gelir
Hatice'yle Hasan'a Hüseyin de eklenir
Dört kayınla üç baldız ona akraba olur
Onlarla kaynaşarak bağlar sıkı tutulur

Besleyerek büyüttü köyde altı çocuğu
Birlikte yaşadılar varlığı ve yokluğu
Mustafa, Veysel, Kerim, Abdullah büyükleri
Hasan Hüseyin, Ayşe oluyor küçükleri

Toplam altı evladın beşi erkek biri kız
Hepsi Antalya'dadır o kaldı köyde yalnız
Çetmideki evinde hanımıyla yaşardı
Evlada torunlara gönlü özlem duyardı

Mezarında yatarken çürüyecektir beden
Arkasında hatıra bırakmıştır giderken
Mekanı cennet olsun nurla dolsun makberi
Onu unutmayacak dünya'da sevenleri

Niğmetullah uzaktan tanıyordu kendini
Dilinin döndüğünce yazdı bildiklerini
Çetmili hemşerimdir saygıyla anıyorum
Gelecek nesillere günü anlatıyorum

Kazma ile eker, orak ile biçer, düğen ile sürerdik...

ÇORAK TOPRAKLAR

Yakup YERLİKAYA

yerlikayayakup@hotmail.com

Selamualeyküm

*(Allahın rahmeti ve bereketi
üzerinize olsun)*

Cetmililer, geçenlerde aracımla köyden yaylara doğru yola çıktım. Musa gölü yolu üzerinden akmuğar, gaynarmuğar ve yukarı dikmen yolundan köye indim ve gördüğüm manzara beni gerçekten çok şaşırttı ve üzdü. Tarlalarımızın %90 itibarıyla ekilmediği ve çorak kaldığı sonucuna vardım. Neyimiz eksik ki bu toprakları bu kadar çorak bıraktık. Af buyurun eşeklerle, katırlarla **KÖSÜRELİK**'ten otuz kere inip çıkan dedelerimiz, hatta yakın zamana kadar babalarımıza karşı bizim neyimiz eksikte topraklarımızı, yaylalarımızı ekmez olduk.

Evet, toplum olarak maa-
lesef biraz tembelleştik. Çalışmamak için kendimize bir şeyleri bahane etmişiz çalışmamanın altına kılıf uydurmuş ve kendimize tembelliği meslek edinmişiz.

İşin garip tarafı imkânlar da artmış durumda, yakın zamana kadar dere kenarları hariç hiçbir yere su ulaşmaz, dolayısıyla sadece tahıl ürünleri ekilirdi şimdi su motorları, dalgıçlar dahası, imkânı olmayanlar için belediyenin temin ettiği havuzlar ile ekim dikim işi daha kolay hale gelmiş. Bilakis afbuyrun katırların yerini taktaklar, traktörler almış. Arık usulünden ziyade su motorları daha aktif kullanılır hale gelmiş. Bu kadar imkânlar varken yaylalarımızın bu kadar kurak kalmasına anlam vermek zor.

Değerli hemşehrilerim, Köyümüzde yaşayan herkesin az çok yaylalarda yerleri vardır. Oranı hiç atmıyorum bir kaç kişi birleşip sadece yayları ekse, yine bir kaç kişi beraber ziraat yardımı alsa da fidancılığa yönelse, bir kaç kişi arıcık ile uğraşsa. Kısaca köylerimiz-

Merhum Süleyman Taştekin (Gadı Süleyman)

de gençler bu işi meslek haline getirse ekonomik durum olarak şehirde yaşayanlara **göre çok ileri düzeye geleceğine isminin altına imzayı atarım.**

Değerli hemşehrilerim, piyasa çok artmış durumda en basit misal olarak pazarlamacılar nohutun kilosunu 5 TL'den alıyor. Hiçbir masrafı olmayan nohutun neden ekilmediğine anlam veremiyorum.

Değerli hemşehrilerim, Yakin zamanda köyümüzde bir amcamız vardı isim vermek istemiyorum yaş 80 ila 90 arasında idi. Her gün elinde torbasıyla asarcık mevkiine gider akşama kadar çalışırdı. Bu amcamız bazen bana yapacaklarını anlattırdı gıptayla bakardım amcama hep. **Boş olan bir tarlasına fidan dikeceğini, bir bölgesine havar ekeceğini anlattırdı.** Rahmetliyi minnetle anıyorum. Azimle çalışan

amcalarımız, nenelerimiz birer birer rahmetli oluyorlar. Bende bu ekim dikim işinin devam etmesini en kalbi duygularımla istiyorum.

Değerli hemşehrilerim, babam rahmetli Taşbaşı, Akkaya mevkii üzerinden 40 yük üzüm taşıdığını dile getirir, akabinde haftalarca pekmez kaydattığını anlatırdı. En son gittiğimde Taşbaşı'nda yiyecek üzüm bile bulamamam beni gerçekten üzdü. Artık köyümüzde pekmez kaynatanların sayısı maalesef ki parmakla gösterecek kadar az. Soruyorum sizlere! Evlerimizin önünde ve bahçelerimizin önünde çürüyüp giden üzümleleri pekmez yapmanın **ne kadar maliyeti olabilir ki?**

Gençler pek bilmez saban ve düğün vardı eskilerden, ekilen buğday haftalarca katırın yardımıyla düğenden geçer yaba ile rüzgârda savrulurdu. Şimdiki

patozun bir saatte yapacağı işe oranla 2 hafta uğraşırdı bunun içindir ki yaylalara göçülür aylarca tahıl işiyle uğraşırdı şimdi değerli kardeşlerim göçmek bir tarafa dursun sadece bir gününü ayırarak kişi tahıl kaldıracak bir konuma geldi ama maalesef çalışmıyoruz.

Bizler köyde yaşıyoruz değerli kardeşlerim, bakkaldan **yemle beslenen tavuğun yumurtasını niye alalım ki!** organik tavuk besleyebiliriz. Maddesel bir peynir almaktan ziyade inek besleyebiliriz, köyde evimizde oturmaktan ziyade çoban olmamız için hiç bir sebep yok. Yeter ki sen iste değerli kardeşim. Samimi ister ve imkânları zorlarsak kurak topraklarımızı canlandırır, en lüks şekilde yaşayabileceğimiz bir hayat oluşturabiliriz kendimize.

Sen yeter ki iste...

Yelli Bel'den Alata'ya bakış

YAYLALARIMIZ

YELLI BEL

Kerim BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

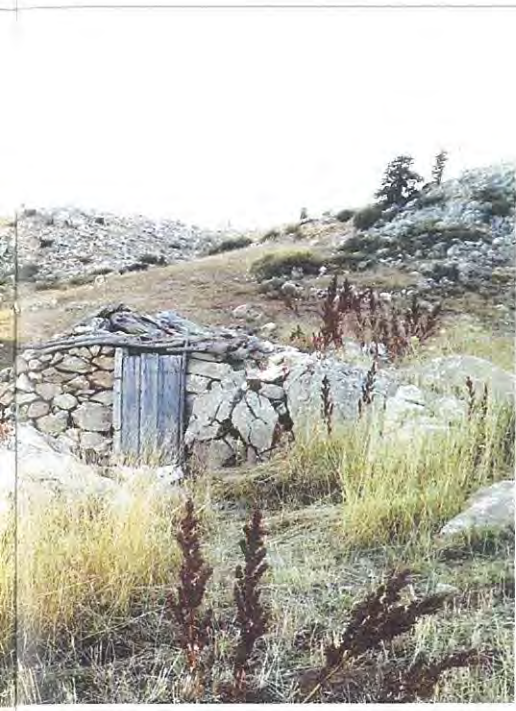
Çetmi'nin yaylaları dediğimizde aklımıza gelen ilk şey baharla birlikte köyden yaylalara göçtür. Eskinin kış günleri bambaşkaydı. Karlar yağmaya başladığı andan itibaren dondurucu soğuklar tüm köye hakim olur mallar ahırlarda insanlar evlerinde adeta hapis hayatı yaşardı. Damlardan kürünen karlar yol ve sokakları evlerin boyuna kadar kaplar her yer çelenlere kadar karla doları. **Baharla birlikte o senenin yaylasına göç kervanları düzülürdü. İşte bu yaylalardan birisi de hemen Bozdağ'ın arkasında yer alan, Alata ile sınırimız olan Yelli Bel'dir.**

Yellibel iki taraftan da gidişi olan tek yayladır. Ne yandan giderseniz gidin devasa yapısı ile muhteşem Bozdağ dağının etrafını dolaşmak zorundasınız.

Birinci yol köyden çıktığınız anda mezarlıktan seki istikameti, Tekkavak, Ekizoluk, İnönü ve Alata sınırı... Alata

sınırından içeri uzanan yola koyulduğunuzda Veliefendi'nin havtı ile karşılaşsınız. Oradan dağın eteklerinde kümelenmiş ormanlar arasından geçerek Yellibel'e doğru tırmanırsınız. Attığınız her adım sizi zirvelere doğru taşımaktadır. O yolların sağında solunda uçuşan keklikler pır diye gözlerinizin önünden kaybolur giderler. Tabi dikkatli bir gözle etrafı süzerseniz keklik palazlarını görmemeniz mümkün değildir. O yollar başı dumanlı dağlara doğru uzayıp giderken solunuzda bütün ihtişamı ile **Alata (Balcılar)** görünür. Orası Sanki Çetmi'nin daha büyük bir kopyası gibidir. Alata'yı seyrede seyrede takip ettiğiniz yolun sonu Yellibel yaylasına çıkar.

Adım attığınız yerler artık **Çetmili Gizirgil** sülalesinin topraklarıdır. Ötede sol tarafınızda ki ev onlarıdır. Kısmen düzlük bir alanı geçtikten sonra yelli beli ikiye bölen kaya ile karşılaşsınız. O kayanın hemen önün-

Yelli Bel'de ayakta kalan tek dam

Mehmet Akkoca'nın Yelli Bel'deki bahçesinden bir kesit

de **Emirkızıgilin** yerleri uzanır. O yerin ortasındaki kuyu, hemen yolun yanı başındadır. Susuzluğunuzu oradan giderebilirsiniz. Yukarılarda **Eyüpler** sülalesini evleri görünür. Onlara paralel belende de Bozdağ'ın arka eteklerinde **Arifler** sülalesinin damları göze çarpar. **Arifler**'in evlerinin karşısında kaya başına kondurulmuş evler, kepir eteklerinde sıra boyu dizilmişlerdir. Onlar da **Topal Hasan**'ın evlatlarının evleridir. Hemen yanibaşında **Döşüler** ve **Eski'nin Haciosman**'ın evleri vardır.

Döşülerile **Eski Haciosman**'ın arazileri biraz aşağıdadır ve geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu arazinin içinden geçen yolda devasa bir kayada yazıldığı tarih meçhul gizemli bir yazı dikkatinizi çeker. "**OtP**" yazısı... Bu yazıyı kimler niçin yazmıştır belli değil... Ama muhtelif rivayetler dillerde dolaşır durur. Orayı geçtiğiniz anda Güneymunar'a vardınız demektir. **Taşın Dibi** de denen bu yerlerde Takavit-

ler, **Hüsemeler** ve **Eyüpler** oturmaktadır. Burası ayrı bir yayladır artık.

Biz yolumuza kaldığımız yerden devam edersek biraz sonra **Ahmadıl**'a varırız. Duranın harmanından **Kekircek kayası**, **Damlacananın Dibi**, **Yazlık Arası** ve **Asarcık Köprüsü**, oradan **Arık Yol**, **Bolay Alanı** ve **Eski Mezelik**, **Sivri Kaya**, **Suluca Göz** (Millet Bahçesi) Gattırcı değirmen yanı, ödebeleni ve köye vasil oluruz. Görüldüğü gibi Yelli beli ziyaretimiz Devasa büyüklüğü ile heybetle duran Bozdağ'ı çepeçevre turlayarak son bulmuş oldu. Yelli bel yaylasına **Seki**'den nağarı (yukarı) çıkıp çanlandan tırmanarak ta varılabilir. Tabi bunun için irili ufaklı bir sürü esik aşmanız gerekir. Bozdağ'ın esikleri muhteşem kıvrımlarıyla içerisinde birçok canlıyı barındırır. Sağa sola uçuşan kuşlar yanında hemen bir çalılığın içinden fırlayıp çıkıveren tavşanlar müstesna... Onların

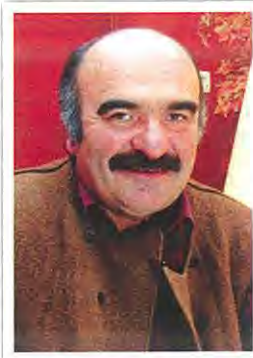
göçenleri de bambaşkadır. Eskiden böyleydi kimbilir belki hala vardılar ve hala kendilerini ürkütecek insanların yolunu gözlemekte dirler. Dağlara gitmek oraları görmek ve gezmek gerek. Yaylalarımızı yaylamak atalarımızın yaşadığı toprakların havasını almak gerek. Yelli belin havası her zaman aynı kararlılıkla esmeye devam edecek. O dağlarda oralarda yaşayan insanlarımızın izlerini bulmak istiyarsak eğer viran olmuş damların içlerine kadar girmeli... Harmanlarında şöyle bir tur atmalı, ardıc gölgelerinde dinlenerek kuyularının sularından içmeli...

Goca Arif, Emir Kızı, Gizir Emmi, Eyüp Mustafa, Eyüp Hüseyin, Kadir Hasan, Topal Hasan'ın Ahmet, Eski Osman, Döşü Havva'sının ve ismi hatırımıza gelmeyen nice büyükle-
rimizin çilesin yerinde görmeli ve **onlara bizi bu günlere taşıdıkları için rahmet okumalı değil mi?**

Geçmişte benzer bir hikayenin Bolay mahallemizde yaşandığı anlatılır

YUSUF İLE ZÜHEYLA

Nurettin ÖZEL

nurettinozel@gmail.com

Sonra hep birlikte dizildiler köy yoluna... inciği canlı olanlar biraz önde ama kimisinde iki baston kimisinde tek baston köye doğru yol aldılar, en arkada Yusuf ile Züheyla vardı, bir müddet sessizce yürüdüler...

Sanki küçük bir çocuğun annesinin eteğine tutunmuşçasına dağların eteğine tutunmuş, fakir ama bir o kadar da güzel mi güzel şirin bir köydür burası. Ekilir, dikilir fazla bir arazisi yok, yurt tutacak bir yer değil aslında, ama tutmuşlar atalarımız... Yamaçların aşağısında akıp giden İlisu Deresi belki bu köyü yurt tutanları kurtaracak tek neden olarak akıp durmada...

Köyün hemen üst kısmındaki yaşlı çam ağaçları, derenin kenarındaki küçük bahçeler, evlerin ahşap balkonlarını süsleyen üzüm asmaları, yine de bir cennet köşesine çevirmiş burasını...

Köy gençlerinin çoğu şehrin yolunu tutmuş, okuyanlar bir devlet memurluğu kapma peşinde, okuyamayanlar da bir sanat öğrenerek geleceğini kurtarma derdinde. Bu akıma kapılmayan tek delikanlı ise köyün en yakışıklısı Yusuf, o da biliyor bu köyde uzun süre kalamayacağını, ama onun yüreği bu köyde; sevdiği kız bu köyde, istese de ayrılmaz artık...

Lafı uzatmaya gerek yok, köyün en güzel kızı Züheyla, şehirde doğmuş, ama babasını ve annesi bir kazada kaybettiği için köye dedesinin yanında büyümüş, Yusuf'un gönlü onda onun ki de Yusufta... Ama iş bununla bitmiyor, iki gönül bir olunca samanlık seyrân olur demişler ancak olmuyor bu sefer...

Yusuf, Züheyla'yı köyün ileri gelenlerini araya koyarak istiyor. Geçmişte olan bir husumetten midir, yoksa Yusuf'un garibanlığından mıdır nedir vermiyorlar Züheyla'yı. Yusuf kaçalım gidelim diye günlerce yalvarıp dil dökse de, Züheyla "dedemin yüreğine iner, ben-den başka kimsesi yok" diyerek bohçasını kapıverip aşmaz İlica Deresinin bıçak gibi kestiği boğazın gediğini...

Yusuf dayanamaz olacaklara. Çünkü Yusuf'tan sonra köyün varlıklı ailesinden olan Koca Osman'ın oğlu Sefer de istemiştir Züheyla'yı... Bir düşünelim falan demiş dedesi, bilirsiniz bir düşünelim demek kız evinin adetindendir. Kısacası; tamam, vereceğiz, ama bir daha gelin demektir anlayacağınız...

Yusuf dayanamaz buna, bir sabah şafak vaktinde anacığının ellerini öper ve çeker gider yüreğini geride bırakarak..

Hiç aşık oldunuz mu bilmem, ama aşık olan hele hele Yusuf gibi platonik aşık olan birisinin yüreğini yanında götürmesi mümkün değildir zaten, o sadece sevdiği kıza aittir çünkü ve ondan başka da oraya kimse giremez...

Bir daha geri dönmedi Yusuf, ara sıra annesine mektup yazıp harçlık gönderse de gelmedi bir daha, ama Züheyla'dan aldığı her haber onun yaşama sebebi oldu, onun mutlu olduğunu öğrenmek, çocuklarının olduğunu öğrenmek teselli etti onu... sonradan anasını da aldırdı yanına, köyle tamamen kesildi irtibatı, İstanbul'da iş tutmuş dediler, hiç evlenmemiş dediler onun için....

Züheyla da unutmamıştı onu, ara sıra aklına gelince gözleri dolardı hep, çocukları büyüdü herkes gibi onlar da şehrin yolunu tuttular, önce dedesini sonra kocasını kaybetti Züheyla, yapa yalnız kaldı koca evin içinde...

Zaten çok insan da kalmamıştı köyde, yirmi otuz kadar yaşlarını almış kadın erkek sanki nöbetçi bırakılmışçasına bekliyorlardı köyü...

Düşünün ki birine emri vaki olduğu zaman dört beş yaşlı gider, onun da bir ikisinin eli kazma tutmaz.. şurayı kaz hacı, şurasına iki daha vur, toprağı çok uzağa atmayın onun bir de geri doldurması var diyerek altı yedi saatte mezar kazıp, bazen geç vakitte bazen de ertesi sabah erkenden tabutu sırtlayıp omuzlarına, bastonlarına dayanarak, bacakları titreyerek götürdükleri cenazeyi defnederler

ve sonra eski taş yapı caminin avlusunda alırlardı soluklarını ve bastonlarına başlarını dayarlar düşünürlerdi kendi cenazelerinin kimin kaldıracağını....

En iyisi birkaç mezar kazıp bekletelim dedi birisi, hepsi başını kaldırdı bastonlarından, hepsinin bakışı tasdik ediyordu söyleneni..

Mezar kazmaya koyuldular hep birlikte, tahmin edeceği-niz gibi işi tarif edenler mezar kazanlardan daha çok olunca, mezar derin oldu yuka oldu, dar oldu diye tartışırken Beleşçi Cemil yığıldı kaldı mezarın içine, kalbi sıkıştı masaj yapın falan diye bağırdı sıhhiye Sabri, ama Cemil'i doğrultup dışarı çıkarmak mümkün değil ki..

Köydeki kadınlardan güçlü olanları da çağırdılar, Züheyla da vardı... güç bela çıkardılar Beleşçi'yi, cenazeyi teneşire değil teneşir tahtasını oraya getirdiler. Kadınlar su ısıttı tencerelerde oracıkta yıkayıp kefenlediler Beleşçi Cemil'i, Molla Mustafa Hoca namazını kıldırdı. Çok şişmandı ve ağırdı Beleşçi Cemil; kolu bacağı da kefenin içinde kalınca tutacak yeri de kalmamıştı, kaldıramadılar yerinden... Koca yük gemilerinin suya indirilişi gibi yuvarlak ağaçları koydular mezarın içine, Cemil'i ağaçların üzerinden kaydırarak indirdiler mezara, "yönü kibleye gelmedi" dedi Hacı İbrahim dede, bu da böyle olsun rahmetlinin sağlığında da kibleyle pek arası yoktu dedi Molla Mustafa Hoca....

İşte tam o anda bir taksi görüldü köyün yamacında, tozu dumana katarak köye geliyordu, herkes başını kaldırıp taksiye baktı. "Oğlu olmasın!" dedi içlerinden biri. "Nereden haberi olacak!" dedi başka birisi, "Ha-

beri olsa da gelmez!" dedi bir diğeri...

Taksi gelip durdu mezarlığın önünde, gelen Yusuf'tu, ama kimse tanıyamadı Yusuf'u. Herkes gibi o da yaşlanmıştı nereden tanıyacaktı ki..

Yusuf mezarlığa doğru yürüyünce onu tanıdı Züheyla, Hacı İbrahim yavaşça "seninkisi!" dedi Züheylaya, gülümsedi Züheyla...

Yusuf'un da yardımı ile kibleye çevirdiler Beleşçi Cemil'in cesedini, başının altına yastık yerine birkaç kürek toprak attılar, sonra da örttüler üzerini...

Molla Mustafa Hoca talkını verdikten, dualarını okuduktan sonra "arkadaşlar bundan sonra herkes kilosuna dikkat etsin, zayıflamaya başlasın, değilse cenazeyi taşıyamayacağız; ölü-müz açıkta kalacak, Beleşçi'nin durumu hepimize ders olsun!" diyerek bitirdi sözünü...

Sonra hep birlikte dizildiler köy yoluna... inciği canlı olanlar biraz önde ama kimisinde iki baston kimisinde tek baston köye doğru yol aldılar, en arkada Yusuf ile Züheyla vardı, bir müddet sessizce yürüdüler... "Niye geldin?" dedi Züheyla. "Senin için!" dedi Yusuf... gülümsedi Züheyla devam etti Yusuf: Eşinin öldüğünü duydum... "ve yüreğin seni buraya getirdi öyle mi?" diyerek sözünü kesti Züheyla. "Yüreğim hep buradaydı zaten" derken gözlerinden yaşlar süzüldü koca adamın...

Şuna bak genç aşıklar gibi bir de ağlıyon mu diye söylendi Züheyla... Gülümsedi Yusuf; benim yerimde olsaydın aşkın yaşı olmadığını anlardın dedi Yusuf... "Aşkın yaşı olmayabilir ama biz yaşlandık Yusuf, ne sen eski Yusufsun ne ben eski

Züheyla o iş bitti artık!" derken birden aklına gelmiş gibi, "Seni niçin evlenmemiş dediler doğru mu bu?" diye sordu Yusuf'a.. Yusuf cevap vermedi ve köyün girişinde en son görünen onlar oldu...

Daha sonra Züheyla Yusuf'un çamaşırlarını yıkadı, pişirdiği her yemekten ona yemek götürdü, köyün önündeki bahçelerden birlikte ot topladılar, saç böreği yaptılar, ama bir türlü Yusuf'la evlenmeye razı olmadı Züheyla. Yaşlılar ise zayıflamak için cami avlusunda yemek yemeye başlamışlardır, herkes bir birinin gözü önünde yemek yiyor, Molla Mustafa Hoca kesin dediği zaman kesmekteydiler, sonra herkes bir bir kantara çıkar ve kiloları yazılır, kilo verenlerin dizlerindeki ağrı kesiliyor olması daha da iştahlandırdı yaşlıları, molla Mustafa Hoca az yemenin, oruç tutmanın faziletlerini anlattı uzun uzun, haklısın hocam dedi herkes... sonra gündemdeki konu Züheyla Yusuf'la evlenmeyi kabul edecek mi etmeyecek mi oldu...

Molla Mustafa Hoca da

devreye girer, bak senin için başkasını sevememiş adam, bunca yıl senin için hayatını feda etmiş kocan ölünce de çıkıp gelmiş gel kabul et dese de Züheyla bu yaşta olmaz hocam, çoluk çocuk ne der torunlarımın yüzüne nasıl bakarım diyerek kabul etmedi Yusuf'la evlenmeyi...

Konuşmalardan ve Yusuf'un sürekli evlenme ısrarından sıkıldı Züheyla. Şehre oğlunun yanına gitti... yirmi güne yakın torunlarıyla güldü oynadı şakalaştı, onlara masallar anlattı. Sanki bir masal hikayesi gibi Yusuf ile Züheyla'nın aşkını anlattı onlara...

Yirmi birinci günün sabahı erkenden oğlunun yatak odasından gelen sesler onu kara kara düşündürmeye başlar... Anan buraya kapağı attı yeter artık, özel hayatımız kalmadı diyerek kocasına bağırıp çağırırmaktaydı gelini. Gözlerinden yaşlar süzülür Züheyla'nın, hiç duymamış gibi davrandı, iki gün ne yapacağını düşündü Züheyla, torunlarına eskisi gibi masal anlatamaz oldu...

Üçüncü gün sabah namazına kalkınca Yusuf'la evlenmenin doğru olacağına karar verdi ve küçük çantasını alarak sessizce evi terk etti. O günün sabahı erkenden kalkan gelin Züheyla'yı mutfakta kahvaltıyı hazırlarken göremeyince, artık kahvaltısında hazırlayacağız hanım efendinin, yüz buldu tabi diye kendi kendine mırıldanırken kocası girer mutfaka, "Boşuna söylenme, annem gitmiş!" deyince, "gelin bakkala gitmiştir, torunlarına süt alıyor ya" diyerek gitmesine inanmadı...

Züheyla ise köyün yol ayrımında inmiş köye doğru yürümeye başlamıştır. Yorgun ve bitkin adımlarla yürür Züheyla, köye yaklaşınca mezarlıkta yaşlıları görür, yine bir ölen vardır Mezarlığın yakınında oturur onları izlemeye başlar. Yaşlılar defin işini bitirip bastonlarına dayanarak köyün yolunu tutarken Züheyla kalkıp mezarlığa gider. Yeni dikilmiş tahta üzerine yazılmış 'Yusuf Can' adını okur, evlenme teklifini kabul etmek için geri döndüğü insan ölmüştür...

10.10.2015 Serik

İkindiyi beklerken....

Aylan bebek, bütün insanlığa ayna tutuyor...

Değerli Çetmililer, derginin bu sayısında Ortadoğu insanların ve insanlığın bir değeri kalmadığını ifade etmek amacıyla bu yazıyı kaleme aldım. Yazı, siz değerli okuyucuların eline geçinceye kadar ki süre zarfında hiç düşündünüz mü kaç mazlum Filistinli Mes-cidi Aksa etrafında namaz kılar-ken şahadete kavuştu! Kaç Suriyeli bebek daha rahat yaşama umuduyla hayalleri suya battı ve kıyıda buldu kendini? Ya da sadece Müslüman olduğu için kaç Doğu Türkistanlı işkencele-re tabi tutuldu?

Kardeşlerim her gün gelen şehit haberleri, İsrail askerinin Filistinli kolu kırık bir çocuğu kayıt yapan kameralara karşı Müslümanlara meydan okur-casına bir tavırla öldürmeye çalışması. Umut yolculuğu adı altında savaştan; daha doğru bir tabirle (katliamdan) kendini kurtaran bir bebeğin ege açıklarında boğulması, denizin de kabul etmeyip Dünya da yaşa-yacak bir yeri kalmaması.

Yaşanan bu sıkıntılara karşı içimiz ürperiyor üzülmüyoruz: dua etmekten başka elimizden bir şey gelmiyor. Özellikle Kıyıya vuran Aylan bebeğin fotoğ-

rafını görünce Müslüman olarak hepimiz irkildik. Müslüman olarak diyorum buraya dikkat! Buraya kadar her şey normal, tabi ki Müslüman olarak üzüle-ceğiz ve yasımızı tutacağız, ancak anlam veremediğim mesele bu duruma sebep olan batı ve cunta yönetiminin üzülmesi. Kıyıya vuran aylan bebekten sözde insanlık dersi aldığını zanneden batı ve cunta yöneti-mi Suriye'nin zorba lideri Esat'ı desteklerken bu durumların olacağını kestiremiyorlar mıydı? Değerli kardeşlerim pişkin pişkin üzülmelerini, açıklama yapmalarını ya da birilerini kınamalarını ben hazmedemiyorum. Buna sebep olanlar siz batı cunta yönetimi ve bitmek bilmeyen lanet olası sömürge düşünceniz değilmiydi? Karış-mayın bizim ülkelerimize, karış-mayın Müslüman âlemine.

Ey batı sizlerin son elli yıl içinde yaptıklarınızı dergilere kitaplara yazmak istesek bitiremeyiz. Hatırlıyor musunuz, lanet olası NATO örgütünüz ile Libya'nın iç işlerine karıştınız dediniz ki "**Libya'ya düzen sağlayacağız**" ve bekleneni yaptınız binlerce Müslüman'ı katlettiniz.

Bİ GARİP AVRUPA!

Ramazan YERLİKAYA

yerlikaya1993@gmail.com

Türkiye'ye de yaptıklarınız unutulur gibi değil; canınız sıkıldı askeri darbe yaptınız, canınız sıkıldı ülkeyi kaosa götürdünüz. Bu millete unutulmayacak 12 Eylül ve 28 Şubat'ın darbeleri baş senaristlerinin sizler olduğunuzu çok iyi biliyoruz.

Yine Mısır'ın iç işlerine karıştınız, seçilmiş cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'yi "**Kur-an bizim anayasamız**" sözünden hemen sonra darbe yaptınız ve yerine kendi adaminiz Sisi'yi yerleştirdiniz; elinizden gelse Muhammed Mursi'yi de idam edecektiniz. Sizler kim oluyorsunuz ki seçilmiş cumhurbaşkanını idam edeceksiniz. Nerde inançlara saygı, nerde Müslümanların kararlarına saygı, nerde demokrasiye saygı bu nasıl bir medeniyettir.

Yakın zamanda İŞİD'i Müslümanların başına bela ettiğiniz, **kurduğunuz sinsi planla İşid üzerinden katliamlara kendi kimliğinizi katmadığınız gibi sakallı sarıklı Müslümanları da katil gösterdiniz.** İşid'i her Müslüman'a endekslediniz ki bizler Müslüman olarak sizin yüzünüzden sakal bırakamaz olduk.

Diğer bir konu, sözde medeni olan batıdan medet ummaya kadar düşen Müslümanların vahim hali. Değerli kardeşlerim meseleye ne taraftan bakarsan bak üzülen taraf düşünen insanların içinden çıkamayacağı bir hal almış konumda. Düşünen diyorum kardeşlerim, bunların düzenine inanmayalım bunlar girdikleri yerlere medeniyet falan getirdikleri yok, sömürge anlayışına, manda ve himaye şeklini veren Avrupa'nın günümüzdeki sömürge ismi "düzen sağlamak için giriyoruz" olmuş yaptığı katliamlara kılıf uydurabilen bir Avrupa ile muhatap oluyoruz maalesef.

Avrupa'nın bir bir yerleştir-

diği ya da desteklediği Arap liderlerin aciz ve düşkün halleri İslam'a zerre kadar faydası olmayan toplantılar yapmaları, Zulüm gören Müslümanları topraklarına sokmamaları ayrı bir konu. **Suriye'de bir katliam var ve o katliamlardan kaçan insanların öncelikli olarak Müslüman kardeşlerinin yurtlarına sığınmaları gerekirken maalesef onları topraklarına almayan Arap liderler var.**

Düşünüyorum, Suriye'den firar eden Müslümanlar daha elverişli şartlarda yaşama umuyla Avrupa yolculuğuna çıkma serüveni esnasında Avrupa'nın bu mültecileri kabul etmediği diğer bi diğer konu var. Gayet pişkince Alman başbakanı Merkel'in "Müslümanların bizden medet umduğunu torunlarımıza anlatacağız" diye pişkin bir açıklaması var. Suriye'nin devrik lideri Beşar Esad'ı destekleyen Batı heyeti, yapılan zulümleri desteklerken devamını kestirememiş olsalar ki bu zulümlerden kaçan ve kendilerine sığınan Suriyelileri keyfe keder tatil yapmaya geldi falan sanıyor her hal ki böyle lakayt bir açıklama yapabiliyorlar. Vallahi Kâfirler için yaşasın cehennem.

Değerli Çetmililer, Almanya da on iki vatandaşın öldürülmesi ile teröre tepki adı altında bütün devlet liderlerini Almanya ya çağıran başkan Merkel, Türkiye'de iki aydır terör olaylarına karşı en ufak bir açıklama yapmadığı gibi bir de kandilde Türk askerlerine karşı Alman teröristler öldürüldü; verdiği silahlar hakeza. Sen kendin teröristsin haberin yok değil haberin de var! Ama kâfir, kâfirliğini yapacak. Başbakanımız ve diğer bürokratlar bunların ne olduğunu biliyor ve inşallah zamanı gelince hesapları sorulacaktır.

Yine iyilik meleği Amerika'nın, İŞİD'e saldıracağını ve Irak'a

düzen getireceğine inanan çok Müslüman oldu. Zamanında Irak'a sen ABD olarak kendin girmiş binlerce Müslüman'ı katletmiştin soruyorum sana ne değişti de düzen getirmeye çalışıyorsun ayrıca koskoca ABD sin sen bir yıldır neden bitiremedin İşid'i! Ben inanmıyorum kardeşlerim bunların düzenine, bunlar getirse getirse sömürge düzeni getirirler.

Ülkemizde istemediğim bir değişim var maalesef. Öncelerden bir Filistinli için kent merkezlerinde mitingler yapılır köyden otobüsler kalkardı. Bir Müslüman ülkesine köyden tırlar dolusu yardımlar çıkardı ne değişti de daha duyarsız hareket eder olduk? Diye soru sorarken kendim cevap vermek istiyorum "sosyal âlem denen zimbırtı" bizim gazımızı aldı önceden sokaklara dökülen halk günümüzde o tepkisini sosyal âlemde bir yazıyla içini ferahlatır olmuş medya hakeza yine öyle "Mülteci" sözünden ziyade "muhacir" diyebilen bir medya olsaydı halkı daha duyarlı yapar, halkı Ensar'ın konumuna yaklaştıracıktı. Peygamberimiz (s.a.v) gayri Müslimlerin yaptıklarına karşı onlara benzememek için tam tersini yapardı bu örnekten nihayetle Avrupa mülteci diyebilir bana göre mülteci değil bilakis muhacirdir.

Filistin, Irak, Suriye ve daha nice Müslümanlar ülkelerine yaptığınız zulümlerin, devamında, Türkiye için yaptığınız uzun yollu sinsi planların hepsinin hesabı sorulacak. Ey batı sizlere sesleniyorum! Sakın Müslümanların ar damarına basmayın yoksa ölüm gözünüzün önünden Gazze şeridi gibi geçer de sığınacak mauna ağacı arasınız bu apaçık bir tehdittir.

Diğer sayıda görüşmek dileğiyle...

Allaha emanet olunuz...

Geçmişten geleceğe halktan Hakk'a yürüyüş...

NÜFUS SAYIMINDA ÇEPNİ

(1834 YILINA AİT NÜFUS DEFTERİ'NİN İLGİLİ KISIMLARI)

Dergimizin 70. Sayısında Çepni karyesinin 1831 yılına ait ilk nüfus kayıtlarını bir tablo halinde okuyucuların dikkatine sunmuştuk. Bu sayıda da Osmanlı Arşivinden temin edilen 1834 yılına ait 3464 numaralı nüfus defterinin Çepni ile ilgili kısımları elden geldiğince çevrilmiş ve bir tablo haline getirilerek aşağıda verilmiştir.

1834 yılı nüfus defterindeki verilerle 1831 yılı nüfus defteri verileri kıyaslandığında, kısa bir süre sonra (üç yıl) yapılan yeni sayımda nüfus bağlamında ciddi bir değişiklik olmadığı

gözükmektedir: hane sayısı iki azalarak 93 olmuştur. Köyün asker sayısı ise iki katına çıkarak 12 olmuştur.

1834 yılına ait nüfus defteri kayıtlarına bakıldığında Çepni köyünün erkek nüfusunun 257 olduğu görülmektedir. Erkek nüfus ile kadın nüfusun üç aşağı beş yukarı birbirine denk olduğu değerlendirmesini yaparsak köyün kadın-erkek toplam nüfusunun yaklaşık 514 olduğunu varsayabiliriz. Yani 1834 yılı itibarıyla köy nüfusunun 500 civarında olduğunu söyleyebiliriz.

Çepni Karyesi>>>

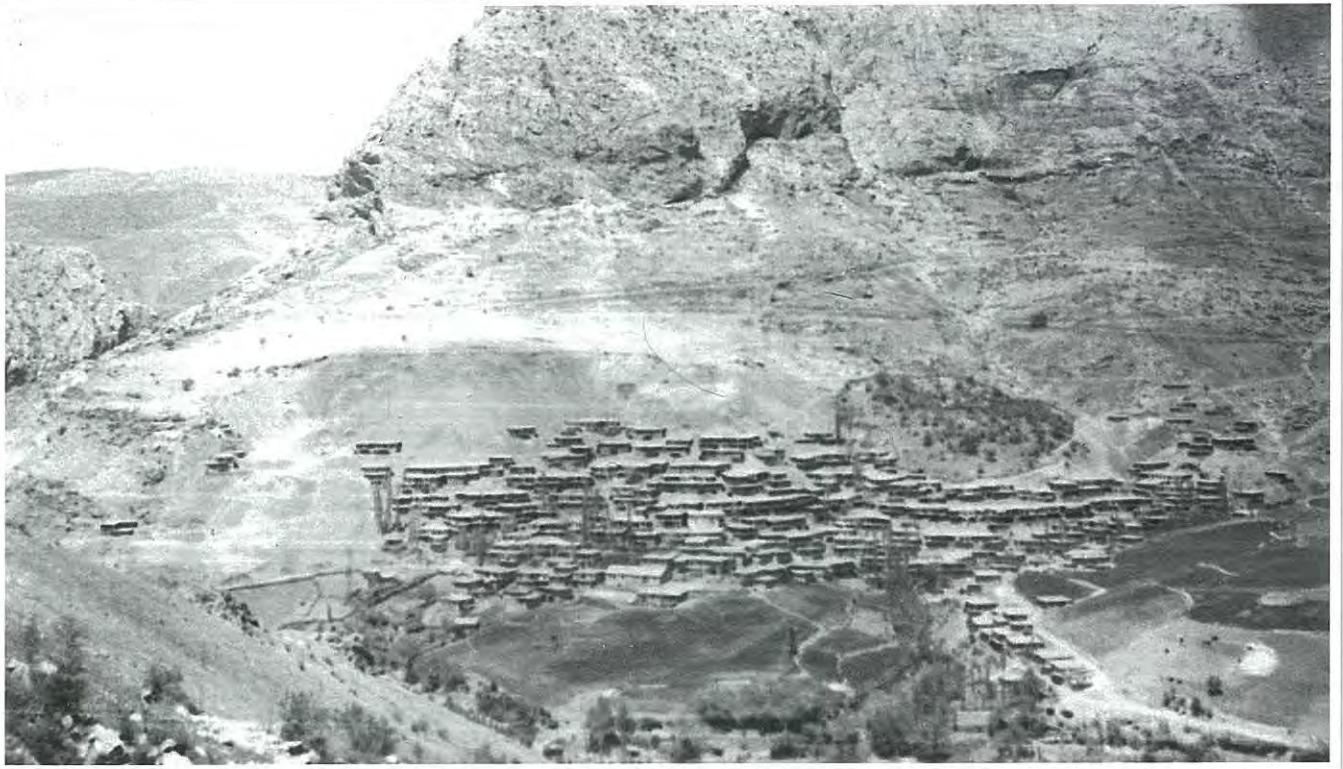
Hasan Ali POLAT

polathasanali@hotmail.com

Sıra Nu	Hane Nu	İsim	Fiziki Özellikler	Yaş	Diğer Özellikler	Çepni Karyesi				
1	1	El-hâcı nebi veled-i Mustafa karye-i hatîb	Köse, Kara sakallı	38		47	Oğlu	Veli	8	
2	2	Musa veled-i Ali	Aksakallı	90		48	Oğlu	Ahmed	3	
3	Oğlu	Abdülhalim	Kır sakallı	55		49	21	Mustafa veled-i Mehmed	Kara sakallı	40
4	Abdülhalimoğlu	Muslihiddin	Ter bıyıklı	15		50	Oğlu	Mehmed	Ter bıyıklı	18
5	Abdülhalimoğlu	Sadreddin		3		51	Oğlu	Abdullah		4
6	3	Molla Ahmed veled-i Abdülkadir	Aksakallı	80		52	22	Ahmed veled-i Hüseyin	Kumral sakallı	31
7	Oğlu	Abdül Fettah Efendi		18		53	Kardeşi	Mehmed	Ter bıyıklı	18
8	4	Hüseyin veled-i Ali	Kır sakallı	45		54	23	Celil veled-i Ahmed	Kumral sakallı	39
9	Oğlu	Ali	Emred	12		55	Oğlu	Ahmed	Kara bıyıklı	Asakir-i Mansure
10	Oğlu	Mustafa		8		56	Oğlu	Hasan	Ter bıyıklı	18
11	5	El-hâcı Ali veled-i Mehmed	Kara bıyıklı	30		57	24	Mehmed veled-i Ali	Kara bıyıklı	20
12	Oğlu	Hasan		9		58	Kardeşi	Abdurrahman		30
13	Oğlu	Hüseyin		3		59	25	Mustafa veled-i Mehmed	Ter bıyıklı	20
14	6	Ahmed veled-i Yusuf	Kır sakallı	50		60		Mehmed veled-i Ahmed	Kara bıyıklı	30
15	Oğlu	Yusuf	Ter bıyıklı	20		61	Mehmed veled-i Ahmed'in Oğlu	Ahmed		10
16	Oğlu	Mehmed		3		62	26	Mehmed veled-i Musa	Kara sakallı	37
17	7	Emrullah veled-i Mustafa	Kara sakallı	45		63	Oğlu	Ali		3
18	Oğlu	Mustafa	Ter bıyıklı	19		64	Kardeşi	Mustafa		21
19	Oğlu	Ömer		8		65	Kardeşi	(....)		12
20	8	İbrahim veled-i Mehmed	Kara sakallı	37		66	27	Mehmed veled-i Abdullah	Kır sakallı	40
21	Oğlu	Mehmed		5		67		Hüseyin veled-i Abdülbaki	Ter bıyıklı	22
22	9	Dede veled-i Seyyid	Kara sakallı	34		68	Kardeşi	Abdullah		8
23	Oğlu	Mehmed		7		69	Kardeşi	Hüseyin		3
24	10	Osman veled-i Mustafa	Aksakallı	60		70	28	Mustafa veled-i Nasuh	Aksakallı	70
25	Oğlu	Mustafa		10		71	Oğlu	Nasuh	Kara sakallı	30
26	Oğlu	Hasan		2		72	Nasuhoglu	Mehmed		4
27	11	İbrahim veled-i Hasan	Aksakallı	62		73	Nasuhoglu	Hasan		1
28	12	İsa veled-i Mehmed		23		74	29	İbrahim veled-i Mustafa	Köse sakallı	25
29	13	Hasan veled-i İsmail	Ter bıyıklı	20		75	30	Abdülbaki veled-i Ali	Aksakallı	80
30	Kardeşi	Ali	Kara bıyıklı		Asakir-i Mansure	76	Oğlu	Ali	Kara sakallı	30
31	14	Mahmud veled-i Mehmed	Kır sakallı	35		77	Oğlu	Hasan	Kara sakallı	27
32	Oğlu	Mehmed		8		78	31	Abdül Fettah veled-i Hasan	Aksakallı	60
33	15	Abdülkerim veled-i Ahmed	Kır sakallı	55		79	Oğlu	Mehmed		16
34	Oğlu	Ahmed		8		80	32	Hasan veled-i Osman (?)	Ter bıyıklı	31
35	Oğlu	Mustafa		4		81	33	Ali veled-i Mustafa	Köse sakallı	40
36	16	Şeyh Memiş veled-i Abdülmümin	Kır sakallı	45		82	Oğlu	Ahmed	Kara bıyıklı	Asakir'de
37	Oğlu	Abdurrahman	Emred	18		83	Oğlu	Mustafa	Ter bıyıklı	18
38	17	Memiş veled-i Hüseyin	Aksakallı	55		84	Oğlu	Ali		9
39	Oğlu	Hasan	Ter bıyıklı	19		85	34	El-hâcı Hasan veled-i Mustafa	Köse sakallı	32
40	18	Mehmed veled-i İbrahim	Kara sakallı	37		86	Oğlu	Mustafa		4
41	Oğlu	İbrahim		8		87	Oğlu	Mehmet		3
42	Oğlu	Veli		2		88	35	Hasan veled-i İbrahim	Kara sakallı	35
43	19	Mehmed veled-i Abdülhalim	Kara sakallı	45		89	36	Mustafa veled-i Mehmed (topal?)	Kır sakallı	55
44	Oğlu	Ali		8		90	Oğlu	Mehmed	Kır bıyıklı	18
45	Kardeşi	Mustafa	Kara bıyıklı	25						
46	20	Mehmed veled-i Veli	Kara sakallı	35						

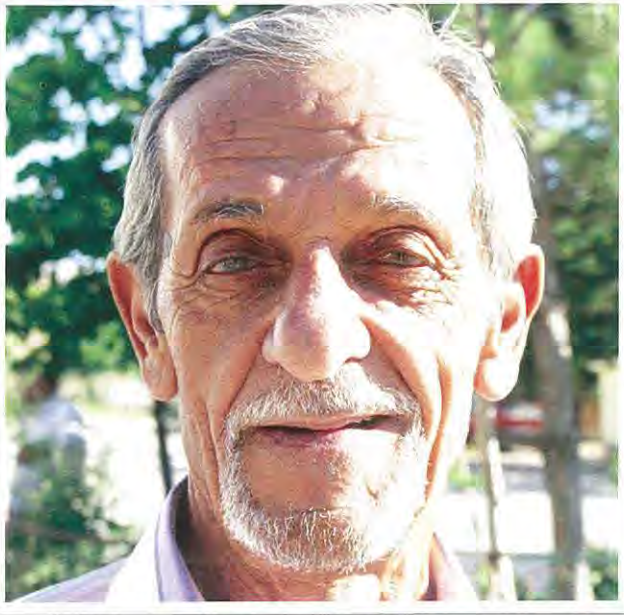
91	Kardeşi	Molla Veli	Kara bıyıklı	25	
92	Molla Veli oğlu	Mehmed		7	
93	37	Abdurrahman veled-i Ali		9	
94	38	Abdülkerim veled-i Mehmed	Kır sakallı	31	
95	Oğlu	Hasan	Ter bıyıklı	15	
96	39	Abdülkerim veled-i Osman	Kır sakallı	40	
97	Oğlu	Osman		11	
98	Oğlu	Mehmed		8	
99	Oğlu	Abdülbaki		5	
100	40	Ali veled-i Mehmed	Kır sakallı	49	
101	Oğlu	Yusuf	Ter bıyıklı	19	
102	41	Yusuf veled-i Musa	Aksakallı	45	
103	Oğlu	İbrahim	Kara bıyıklı	22	
104	Oğlu	Musa	Ter bıyıklı	18	
105	Oğlu	Yusuf			Asakir'de
106	42	Eyyüp veled-i Hasan	Aksakallı	45	
107	Oğlu	Mustafa		20	
108	Oğlu	Hasan		12	
109	Oğlu	Abdullah			
110	43	Ali veled-i Yusuf	Kır sakallı	40	
111	Kardeşi	Mustafa	Kara sakallı	32	
112	Oğlu	Recep		1	
113	Oğlu	Yusuf		3	
114	44	Mustafa veled-i İsa	Ter bıyıklı	20	
115	Kardeşi	Yusuf	Emred	16	
116	45-1	Abdülkarim veled-i Hüseyin	Kara sakallı	30	
117	Oğlu	Hasan		3	
118	45-2	İsa veled-i Hasan	Kara sakallı	39	
119	Oğlu	Mehmed	Ter bıyıklı	17	
120	Oğlu	Hasan		4	
121	46	Mustafa veled-i Hüseyin	Kır sakallı	49	
122	Oğlu	Hasan		13	
123	47	Mehmed veled-i Mustafa	Ter bıyıklı	22	
124	48	Resil veled-i (Mustafa?)	Kara sakallı	32	
125	Oğlu	Mehmed			
126	Oğlu	Hüseyin			
127	Kardeşi	Mustafa	Kara sakallı		
128	Oğlu	Mehmed	Emred	17	
129	Oğlu	Hüseyin		12	
130		Abdülkerim	Kara bıyıklı		Asakir-i Mansure
131	49	Osman hoca veled-i Ahmed	Ter bıyıklı	19	
132	Kardeşi	Hüseyin	Emred	10	
133	50	Mehmed veled-i Mehmed	Kır sakallı	45	
134	Oğlu	Mehmed	Kara bıyıklı	23	
135	Oğlu	Ahmed	Ter bıyıklı	19	
136	51	Abdülkerim veled-i Hasan	Aksakallı	65	
137	Oğlu	Ahmed		5	
138	52	Yusuf veled-i Hamza	Aksakallı	60	
139	Oğlu	Abdullah	Kara bıyıklı		Asakirde
140	Oğlu	Mehmed	Emred	12	
141	53	Mehmed veled-i Ahmed	Kara sakallı	31	
142	Oğlu	Ahmed		8	
143	Oğlu	Durali		5	

144	Kardeşi	Mehmed	Bıyıklı		Asakir-i Mansure
145	54	Abdullah veled-i Abdülkadir	Aksakallı	60	
146	Oğlu	Mehmed	Ter bıyıklı		Asakir'de
147	Oğlu	Emin	Emred	15	
148	Oğlu	Mehmed		8	
149	55	Ali veled-i Veli	Kara sakallı	34	
150	Oğlu	Hasan		2	
151	56	Ahmed veled-i Halil		12	
152	Kardeşi	Hasan		7	
153	57	Veli veled-i Abdülkerim	Kır sakallı	45	
154	Oğlu	Abdülkadir	Ter bıyıklı	17	
155	Oğlu	Durmuş Ali		1	
156	Kardeşi	Hüseyin veled-i Veli	Kara sakallı	40	
157	Hüseyin veled-i Veli oğlu	İbrahim		5	
158	58	Hüseyin veled-i İlyas	Kara sakallı	38	
159	Oğlu	Mehmed		12	
160	Oğlu	İlyas		8	
161	Oğlu	Ali		3	
162	59	Hasan veled-i Abdurrahman	Kara sakallı	37	
163	Oğlu	Hüseyin	Ter bıyıklı	26	Asakir'de
164	Oğlu	Ali		8	
165	60	İbrahim veled-i Hamza		9	
166	Kardeşi	Mustafa		4	
167	61	Veli veled-i Mustafa	Kara bıyıklı	25	
168	Kardeşi	Mustafa	Ter bıyıklı	20	
169	62	Abdurrahman veled-i Mehmed	Aksakallı	40	
170	Oğlu	Mustafa		1	
171	63	Durali veled-i Mustafa	Kara sakallı	45	
172	Oğlu	Ali		5	
173	64	Ali veled-i Veli	Aksakallı	65	
174	Oğlu	Abdullah	Ter bıyıklı	25	
175	Oğlu	Abdurrahman		20	
176	Oğlu	Veli		9	
177	65	Hasan veled-i Abdülmümin	Kır sakallı	44	
178	Oğlu	Ahmed	Emred	14	
179	Oğlu	Abdülkerim		5	
180	Oğlu	İsa		3	
181	66	Abdülkerim veled-i Ali	Aksakallı	100	
182	Oğlu	Mustafa	Kır sakallı	46	
183	Oğlu	Hasan		12	
184	67	Mehmed veled-i Abdülbaki	Kır sakallı	40	
185	Oğlu	Abdullah		7	
186	Oğlu	Abdülbaki		4	
187	Oğlu	İbrahim		2	
188	68	Abdülkerim veled-i Mehmed	Köse sakallı	35	
189	69	Hüseyin veled-i Hüseyin	Kır sakallı	50	
190	Oğlu	Mustafa	Kara bıyıklı	25	
191	70	Ali veled-i Hüseyin	Kara bıyıklı	21	
192	71	Hüseyin veled-i Hasan	Aksakallı	90	
193	Oğlu	Hasan	Kara sakallı	40	
194	72	Hüseyin veled-i Hasan	Köse sakallı	19	
195	Oğlu	Hasan		1	

196	73	Mehmed veled-i Hasan	Kara sakallı	40	
197	Oğlu	Ali		13	
198	Oğlu	Halil		8	
199	Oğlu	Abdullah		3	
200	74	Abdükerim veled-i Ali	Kumral sakallı	35	
201	75	Abdükerim veled-i Hasan	Kır sakallı	44	
202	Oğlu	Hasan		8	
203	Oğlu	Veli		5	
204	Oğlu	Ali		1	
205	76	Ali veled-i Osman	Kır sakallı	40	
206	Oğlu	Abdullah		5	
207	Oğlu	Mehmed		2	
208	77	Molla Abdülbaki veled-i Veli	Kara sakallı	40	
209	Oğlu	Ali		8	
210	Kardeşi	İbrahim	Köse sakallı	28	
211	78	Mahmud veled-i İbrahim	Kır sakallı	50	
212	Oğlu	İbrahim	Kara bıyıklı	21	
213	Oğlu	Veli	Ter bıyıklı		Asakir'de
214	Oğlu	Ahmed		10	
215	79	Mehmed veled-i Abdülkerim	Ter bıyıklı	22	
216	Kardeşi	Abdülkadir	Emred	15	
217	Kardeşi	Mustafa			Asakir-i Mansure
218	80	Hasan veled-i Mehmed	Kır sakallı	40	
219	81	Abdükerim veled-i Hüseyin	Aksakallı	50	
220	Oğlu	Hasan			Asakir'de
221	82	Mustafa veled-i Abdullah	Emred	12	
222	83	Mehmed veled-i Halil	Kara sakallı	35	
223	Oğlu	Halil	Ter bıyıklı	20	
224	Oğlu	Salih		12	
225	Oğlu	Süleyman		4	

226	Oğlu	Hüseyin		2	
227	84	Musa veled-i Hasan	Sarı sakallı	40	
228	Oğlu	Hasan	Ter bıyıklı	20	
229	Oğlu	Yusuf	Emred	8	
230	Oğlu	Ali		5	
231	Oğlu	Osman		1	
232	85	İbrahim veled-i Ahmed	Köse sakallı	45	
233	Oğlu	Ahmed		9	
234	Oğlu	Veli		6	
235	Oğlu	Mehmed		3	
236	Oğlu	Hasan		1	
237	86	Ali veled-i Mehmed	Kara sakallı	35	
238	Kardeşi	Ahmed	Kara sakallı	20	
239	Oğlu	Mehmed		1	
240	87	Hasan veled-i Halil	Kır sakallı	49	
241	Oğlu	Halil		8	
242	Oğlu	Mehmed		2	
243	88	Hasan veled-i Hüseyin		3	
244	89	Hüseyin veled-i Ahmed	Kır sakallı	44	
245	Oğlu	Ahmed		5	
246	Kardeşioğlu	Hasan	Ter bıyıklı	25	
247	kardeşioğlu	Ali	Emred	15	
248	Kardeşioğlu	Celil		12	
249	90	Hasan veled-i Mehmed	Kır sakallı	50	
250	91	Abdülmümin veled (?)	Köse sakallı	37	
251	92	Musa veled-i Mustafa	Kara sakallı	42	
252	Oğlu	Ali		19	
253	Oğlu	Veli	Emred	17	
254	93	Hasan veled-i Hüseyin	Kara sakallı	38	
255	Oğlu	Hüseyin		3	
256	Oğlu	Hasan		3	
257		Emin		1 ?	

RAHMET OLA

HASAN ÇETİN

Niğmetullah UÇAR

Antalya | 21.07.2015

Arabası ile köye dönerken
Bugün kaza yapmış Dalveli Hasan
Avşar'ın altında yolda giderken
Yardan yuvarlanmış Dalveli Hasan

Hadime götürmüş arabasıyla
Geri dönüyormuş akrabasıyla
Dikkatsiz davranıp bir hatasıyla
Dümdüz yoldan çıkmış Dalveli Hasan

Düz yoldaki kaza şüphe doğurur
Gören kalp krizi üstünde durur
Adli tıp raporu damgayı vurur
Neleri yaşamış Dalveli Hasan

Yaralı akraba komadan çıksa
Belki bilgi verir zihni açıksa
Ne fark edecek ki meraklandıkça
Kefene sarılmış Dalveli Hasan

Dalveli kerimdir onun babası
Herkesin bildiği Cıgış amcası
Selbinaz Fatma'sı olur anası
Saygılar sunarmış Dalveli Hasan

Köydeki Dalveli Kerim'dir bir,
Cıgış Mehmet eşi Ayşe diğeri
Bu ikisi onun öz kardeşleri
Sevgiyle sararmış Dalveli Hasan

Vuralın karısı gayınnasıdır
İsa, Mehmet Vural gayınlarıdır
Onlara sevgiyle fazla bağlıdır
Sohbetler yaparmış Dalveli Hasan

Çocuklar Fadime, Kerim, Seher'dir
Gülay, Fatma ile sayısı beşdir
Diğerleri evli Fatma evdedir
Ayrım yapmamış Dalveli Hasan

Çocukları ayrı diyarlardaydı
Oğlu Kerim uzak, Hollanda'daydı
İki kızı evli yabancıdaydı
Özleyip ararmış Dalveli Hasan

Çetmiden gitmişti gurbete önce
Bıkkınlık gelmişti gidip gelince
Dedi ki Antalya güzeldir bence
Evini taşımış Dalveli Hasan

Antalya'da işi inşaatlardı
Emek gücü ile para kazandı
Sonunda kendine komprasör aldı
Hedefine varmış Dalveli Hasan

Toprağı kazdırıp temeller attı
Mütahit olarak binalar yaptı
Müşteri Bularak daire sattı
Hesabı yaparmış Dalveli Hasan

Ağaçlar büyüyüp meyve verince
Köylü ortak oldu böyle sevince
Alıcı tüccarlar köye gelince
Bahçede satarmış Dalveli Hasan

Köye örnek oldu kiraz dikerek
Yetiştirip satıp yol göstererek
Yardımcı olmuştur bilgi vererek
Hep kafa yorarmış Dalveli Hasan

Yazın Çetmi'dedir bahçeye bakar
Zamanı gelince kirazı satar
Kışın Antalya'da keyfine bakar
Hayaller kurarmış Dalveli Hasan

Herkese saygılı davranıyordu
Münakaşa edip kalp kırmıyordu
Evinden sokağa pek çıkmıyordu
Çıkar yol ararmış Dalveli Hasan

Başkaları onu anlamasa da
İnsanlardan kopuk uzak sansa da
O hep bizimleydi farklı manada
Çok işe yararmış Dalveli Hasan

Görüşükleriyle samimi olmaz
Surat asmaz ama çok şakalaşmaz
Cemaate uyar camiden kalmaz
Namazı kılarmış Dalveli Hasan

Zayıf bünyeliydi tatlıydı sesi
Tebessüm etmekti onun gülmesi
Çetmi'de gelirdi keyfi, neşesi
Geçmişi anarmış Dalveli Hasan

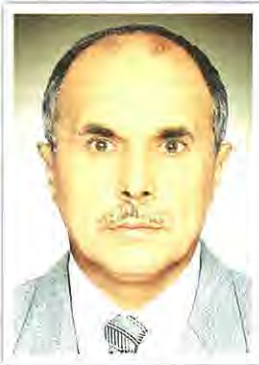
Yarın mezarlıkta yer bulunacak
Yıkanıp kefenle bırakılacak
Toprağın altında yalnız kalacak
Dünyaya doymamış Dalveli Hasan

Cennet bahçesine dönsün mezarı
Bizimle kalacak hatıraları
Bağrına basmıştı tüm insanları
Severek yaşamış Dalveli Hasan

BABA

Baba bir efsanedir. Baba kelimesinin anlamı düştüğünde anne diye bağırarak çocuk arkasından babasının koşup geldiğini onu düştüğü yerden kaldırdığını bilir. Dünyada saygı ve iyiliğe en fazla layık olan iki kişi vardır (Anne ve Baba) hepimizin maddi ve manevi gelişmemizi Annelerimizin ve babalarımızın şefkati ne ve merhametine borçluyuz. 'Ana başa taç imiş. Her derde deva imiş, ağlarsa anam ağlar gerisi yalan ağlar' deyişi bunu çok güzel izah etmektedir. Babaya gelince hiç şüphe siz çok büyük hak ve emekleri vardır. İyilik ve yardımlaşmanın Ağırbaşlılık sorumluluğun sembolü olan babamız, soğuk sıcak demeden gece gündüz çalışıp bizlerin ihtiyacını karşılamakta ve sorumluluğunu bilmekte.

Çocuk olmak istiyorum tekrar, ama babam da olsun yanımda. Oyuncaklarım olsun tahtadan, ama babam da olsun yanımda. Çünkü benim çocukluğumda babam da vardı, ama şimdi yok..

Abdullah GÖKGÜN

abdullah-gokgun42@hotmail.com

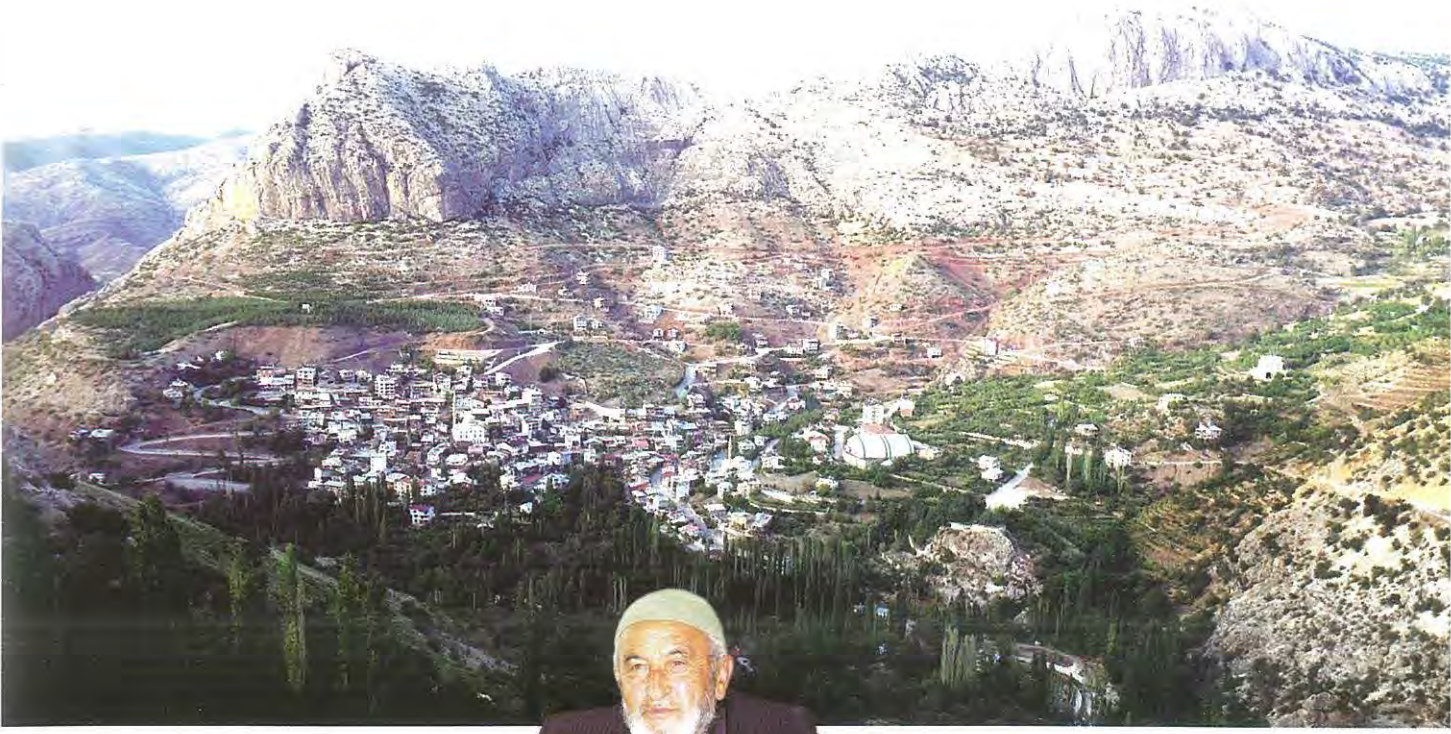
Ben burada biraz babamdan bahsedeceğim. 1933 yılında Çetmi'de dünyaya gelen Babam küçük yaşta 3 kardeşi ile birlik te babasını kaybetmenin acısıyla açıkta kalmış zaman zaman aç kalmışlar. Hatta açlıktan baskılı dediğimiz mevki de kuzu kulak yediğini, ekmeği komşularının sınırlı verdiğini, en büyükleri rahmetli halamdan duyardım. Babalarının vefatı ve annelerinin sahip çıkması onları yalnızlığa yokluğa itmiş, aç ve açıkta kalmışlar ama hayattan kopmamışlar. Onlar o günler de çok ama çok zor günler geçirmişler. Büyük kardeşlerinin sahip çıkması ve yakınlarının verdiği yiyecek ve giyeceklerle hayata tutunmuş

ve çor çocuk sahibi olmuşlar. Babam ve Amcam Mustafa Çeşitli zamanlarda kışın Antalya'ya gelir kış boyu çalışır çocuklarının nafakasını kazanır ve baharın karların erimesi ile yollara düşer çocuklarına kovuşurlar getirdikleri kısmi hediyeleri çocuklarına takdim ederler. Bizler sevinç çığlıkları atar getirilen plastik topları yolda oynamanın zevkini tadardık. Amcam emekli olduktan sonra 2002 yılında Allah'ın rahmetine kavuştu Cennet mekânı olsun.

Babam 15 yıl önce emekliye ayrılmış olup, 2015 yılında hayatını kaybetmiştir. Allah c.c. ondan razı olsun cennet mekânı olsun.

ALLAH Rasulü sallahu aleyhi vesellem buyurdu ki: 'Babalarınıza iyilik edin ki, çocuklarınızda size iyilik etsin' İşte burada düşünmek lazım hem de iki kere babalar çok farklıdır evlatlarının bir yeri acıdığına da o acıyı kendinde hisseder. Çocuklarının geleceğini hep o düşünür. Yapabileceğinin en iyisini yapmaya çalışır.

Canım yanıyor babam içim sızlıyor seni kaybetmenin acısı yüreğimi dağlıyor. Bir sızı ki off dedikçe dağ taş inliyor sanki. Babam şimdi dünyanın dertlerine dert değilmiş hepsi hikaye ama babam senin o gidişin var ya işte dert buymuş bana. Çok özledim seni sesini çocuklarını bıraktın gittin babam. Yokluğun çok acıymış sığındım yüce Mevla ya elden bir şey gelmiyor. ALLAH (C.C.) geride kalanlara sabır ve uzun ömürler versin, Hastalarımıza şifa versin inşallah. Mekanın CENNET olsun Nur içinde yat Seni Çok seviyor evlatların. Abdullah, Kerim, H.Hüseyin Ayşe. Veysel ve Hasan.

Özlenen belde ÇETMİ....

H. Hüseyin ERDEN

ÖZLEYİNCE GELDİM BURA

Güneşini gölgesini
Havuzların dalgasını
Sığındının şalgasını
Özleyince geldim bura

Kıldan olan torbanızı
Yünden olan urbanızı
Tarhanadan çorbanızı
Özleyince geldim bura

Sabanını gılcını
Armıdını alıcını
Tavuğunu bülücünü
Özleyince geldim bura

Guşlarını düneğini
Öküzünü ineğini
Piresini sineğini
Özleyince geldim bura

Dürüm dürüm azığı
Nice gölü eziğini
Pancarını peziğini
Özleyince geldim bura

Söğüdünü gavağını
Şu boğazın savağını
Halkasını yuvağını
Özleyince geldim bura

Şu Bolay'ın bakışını
Oyanızın nakışını
Şelalenin akışını
Özleyince geldim bura

Şu dağların eşmesini
Dertlerimideşmesini
Topçu dayının çeşmesini
Özleyince geldim bura

İstemeyiz gıdlığını
Ekiz oluğun çiftliğini
Çakal deresinin çıtlığını
Özleyince geldim bura

Demircinin körüğünü
Yaylanızın yürüğünü
Baskılının goruğunu
Özleyince geldim bura

Dağlarınızın guşunu
Ekmek çeviren şişini
Asker yollama işini
Özleyince geldim bura

Yarpzdan olan aşını
Unutmam boğaz daşını
Güney pınarın başını
Özleyince geldim bura

Cevizde biten gavını
Goca güneğin avını
Toprak sıvalı evini
Özleyince geldim bura

Karamığın yemeğini
Eğışmeci yumağını
Kekiğini sumağını
Özleyince geldim bura

Muhdarını fermanını
Otlarının dermanını
Gübüd Alının harmanını
Özleyince geldim bura

Unutursam şu dağların başını
Silen olmaz gözlerimin yaşını
Bu Çetmi'nin toprağını taşını
Özleyince geldim bura

ÇETMİ'DE YAŞAYAN ADETLER

Merhum Kadioğlu Mehmet ve eşi Müslüme Taştekin

Şükrü KARACA

gazisukrukaraca@gmail.com

10 Nisan 2001 - Şirinyer
320. Sokak No:24,D:1

Bu âdetlerin ilmî analizini yapmadan, olduğu ve yaşadığı gibi maziye intikâlini, Türk Millî Kültürü açısından fayda mülâhaza ediyorum.

Büyük Selçuklu Devleti'nin temellerini atan Tuğrul Beğ'in, 1054 yılındaki Anadolu Seferi'nde, kendisiyle beraber aziz yurdumuza gâzâ yapan Oğuz boylarından birisi olan **ÇETMİ** (veya, ÇEPNİ)'ler, akından sonra Horasan topraklarına geri dönmeyip, önce Karaman'ın **Menderiğümü**, sonra da bugünkü yaşadığımız, Anadolu'nun güney ucundaki Taşkent İlçesi'nin güneydoğusundaki topraklarda yerleşerek buraları "yurt" edinmişiz.

Hatta, Menderiğümü'den Çetmi'ye gelenler, şimdi **"KURTLARDAMI"** dediğimiz yere bir kulübe veya ev yapıp, tekrar Karaman'a dönüp, **"Bizi arayıp-soran var mı? Bir dinleyip, öğrenelim!"** Demişler. Kendilerinin aranmadığını, farkına bile varılmadıklarını öğrenince, tekrar Çetmi'ye gelirler. Bakıp görseler ki, yapmış oldukları

evin içine Kurtlar yavrulamış! **"Buraya Kurt'lar yavruladıktan sonra, insanlar daha iyi yurt tutar!"** Diyerek, Çetmi'ye yerleşip, bu bozkır vâdisini yurt tutup yerleşmişlerdir. Bu vakia, Karaman Kalesi'nin bulunduğu sünnî tepenin meydana getirilişi zamanında olmuştur.

O günlerden (belki de, **Isık Göl'den çıkışımızdan**) buyana, Köyümüzde yaşayıp gelmekte olan muhtelif inanç ve âdetler vardır. Bunlar bebekler arasında aynı gün veya hafta içerisinde doğduklarından dolayı, yakalandıkları sanılan **"Aydaş Hastalığı"**; yürümesi geciken bebeklerin **"Köstekli"** oluşu; özellikle başı, omuzu, kol ve dizleri ağrıyan insanda **"Yılan-cık Hastalığı"**; **Kurtağzı Bağlamak** gibi inançlar, bunlardan bazılarıdır.

Bu yazımızda da, binalara **"Kaplumbağa"** ve kurumuş

Önder ailesi... 1970'li yıllar...

"Öküz başı" takmak ile, "**Kurtağzı Bağlamak**" âdetinden bahsetmek istiyorum:

Yeni yapılmakta olan ve özellikle iki katlı taş binalar tamamlanınca, binanın üst katından, duvar üzerinde davar (keçi, koyun) cinsinden kurban kesilerek kan binadan aşağı doğru akıtılır. Daha önce kesilmiş ve özellikle büyük boynozlu (görkemli) bir kuru öküz kafası, binanın üst katındaki üst lataya, cepheye gelecek şekilde bağlanır veya mih (çivi) ile çakılır. Bazen de gayet iri, büyücek bir Kaplumbağa kabuğu takılır. Kaplumbağa kabuğu **-iskeleti-** büyük üzüm çubukları, yani üzüm asmalarına da takılır. Bununla beraber yavru Kaplumbağa kabukları, bebeklerin beşiklerine, ayrıca sekiz- on aylık dan iki, üç yaşına kadar erkek çocukların elbiselerinin omuzlarına, veya enselerine yakın

sırt kısımlarına da iplikle dikilir. Bu âdetler binanın, üzüm asmalarının ve erkek çocukların "kötü ruhlar"dan, kem gözlerden, yâni "**İsâbet-i ayn**"dan korunmasıyla birlikte, uzun ömürlü olmasını arzu etmek gayesiyle de yerine getirilir ki, "**kötü ruhları**" uzaklaştırdığına da inanılır.

"**Kurtağzı Bağlama**" işi ise, sürüden ayrılıp, kaybolmuş "**ahır**" (ağıl) veya "**Oba**"ya gelmemiş, "**Çelki**"de bulunmayan, arandığı halde bulunamamış at, katır, eşek, öküz, inek, koyun, keçi gibi canlı varlıklar için akşamdan sonra yapılır. Bu tılsımı her kişi değil "**ocaklı**", "**ağzı dûâlı**" kişiler yapar. Babaannem, bu "**ağzı dualı**"lardan biri idi.

Canlı malın en son görülüp kaybolduğu sanılan mevkiin etrafı, hedefler tesbit edilerek

(misâl: *Topak Taş ile Karğa Duzu, Mezerğediği ile Yağırın Gölü; Dikmen Dedesi ile Edilhan'ın arasında*) kaybolan koyunumun "**Canavara -Cengâver**" kelimesinin menşei buradan gelir- (**Kurd'a**) **yem olmaması için**" denilerek "**Fatiha**" ve "**İhlâs**" Sûreleri okunup, mıntısı (namlu-metal kısmı) açık olan Bıçak veya Bıçkı'ya nefes edilerek "**üflenerek**" nımtı kapatılır. Bu bıçak sabaha kadar kapalı tutulup, açılmaz! Gerçekten de yüzyıllardır denenmiş olan bu âdet veya "**tılsım**"ın faydası def'alarca görülmüş olup, kaybolmuş olan mallarımız, sağ olarak bulunmakta dır; veya böyle olduğuna inanılmaktadır.

Bu âdetlerin ilmî analizini yapmadan, olduğu ve yaşadığı gibi maziye intikalini, Türk Millî Kültürü açısından fayda mülâhaza ediyorum.

KÖYLÜ DOKTOR AMÇAYA MEKTUP

Kıymetli amcamız,

Selamlar iyi günler ellerinizden öperim.

Bu kitabı yazmakla köylü doktorun hayatından bölümler okuma şansını bize verdi dahi doktor amcamız. Kitabı ayırabildiğim zaman ölçüsünde bir solukta o hayatı yaşıyormuşçasına okudum, zaman zaman ağladım. (*Hastalık gibi bende ağlamak.*) Kitabı tekrar okuyacağım. Sanki benim hayatımdı desem olur mu?

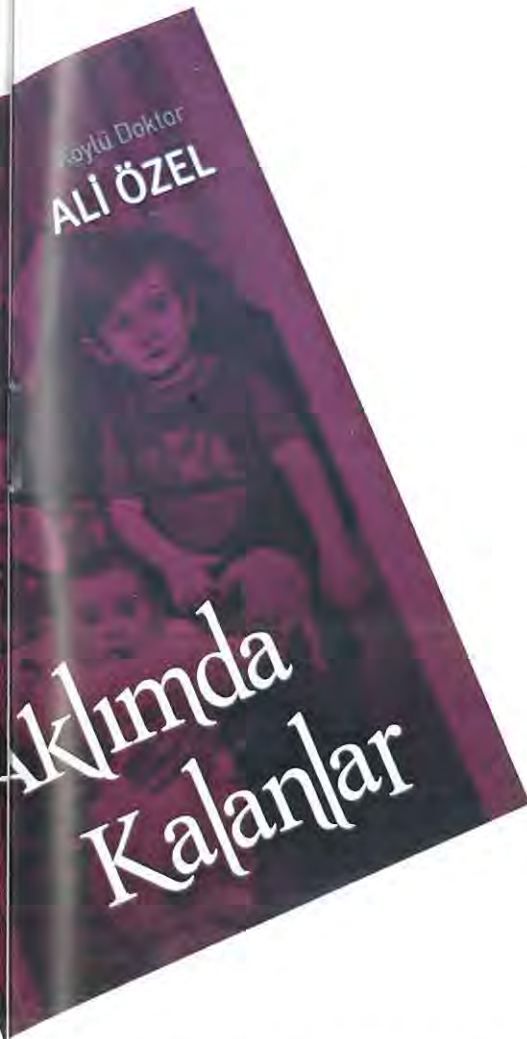
Tıp fakültesini üçüncülükle bitirmişsiniz. Dahi olmak Allah (CC)'ın bir lütfu ihsanı. Tabi ki olağanüstü bir hal. Dâhilikte kişinin öncelikli katkısı yok. Hayatın akışı içinde olağanüstü gayretler çabalar mücadeleler başarılar işte kişinin esas kendini ortaya çıkaran özellikler. Esas olan takdire şayan olan kişinin kendisinden olanlardır. Allah (CC)'dan olan lütuf ihsan.

Bu kadar anıları, olayların içindeki isimleri, ayrıntıları bugün yaşamış gibi taze canlı ifadelerle anlatım. Beş yaşından yetmiş yaşına kadar olaylar tazeliliğini canlılığını ayrıntılarını korumuş. Köylü doktorun olaylar içinde yaklaşımlarını tepkilerini gördük. Karakterini tanıma yahut karakterine yaklaşabilme fırsatı oldu. Dört-beş yaşlarından itibaren çocukluğu, anasına ebesine hizmetleri, köyün binbir sıkıntılı hayat mücadeleleri, dağa odun kesmeye gidişler, yörük pazarında sebze meyve satmalar, şehre pekmez satmaya gidişler, öksüz çocuk olduğunu her zaman hissedişler, amelecilik yapan ağabeyine Yerköprü'ye yemek azık götürmeye yola çıkış, yolda tıkanıp kalıp yürüyemez hale gelişler ve ağabeyine varamayışlar, köyün acı / acımasız ibret dolu olayları, örf adetleri, yaylaya göçme-

ler, düğünler, bayramlar, sünnetler, ortaokul, lise, üniversite maceraları hepsi canlı. Hepsi taze.

Bu yaşantılardan bir örnek alalım. Odun yapmak için dağda kuru ağacı kesme tehlikeleri, ayağına balta vurarak yaralanma çocukluğun verdiği ağaç kesme heyecanıla ancak ayak kabısına kan dolmaya başlayınca bacağının yaralandığının farkına varışı, kanı durdurma çabaları, bacağı sarıp sarmalayıp kanı durdurabilme, eşeğe odun yükleme çabaları, eneğin tekmeleyip taşların üzerine çarparak çocuğu fırlatması, dudacağının yırtılması tekrar kan revan içinde kalması, taze ardiç kabuğu içini sütleğenin yapışkan sıvısı ile yırtılan dudaklarını yapıştırması ve kanı durdurmayı başarması. Bütün bunlar sıradan herhangi bir olay mı herhangi bir kaza mı? Yetişkin bir

insan için dahi hayati tehlikesi olan badireler, kazalar. Bunları becerebilen başarabilen de bir gariban çocuk! Tabi ki bunları yaşatan çare bulan çözen hale yola koyan Cenab'ı Hakk' (CC) in idrakinde olmak! Şükründe aciziz ancak hiç olmazsa yolunda olabilmek!

Mehmet ağabeyinizin ve yengenizin anne baba şefkati ile sevgisi ile sizi sahiplenmeleri. Yeri gelmişken değerli büyüğümüz ağabeyiniz Mehmet Özel amca'yı da muhabbetle analım. Köyümüzün, Taşkent'in, Hadim'in eğitim öncüsü. Bizim kuşaktaki bütün okuyanlar Mehmet amcamızın hizmetleri yardımları ile okumuşlardır. Allah (CC) sağlıklı hayırlı, huzurlu, Allah'ın (CC) kulluğunda uzun ömürler versin.

Bir de Mehmet amcamızın okumasında büyük gayretle-

rini desteklerini duyduğumuz Çetmi'liye, yakınlarına birçok yeğenine (*bana da*) çok yardımları olmuş Karaman'daki büyük Mehmet Özel amcamızı ve hanımı Dudu anneyi de rahmetle analım. Allah (CC) mekanlarını cennet eylesin.

Hadim'e orta okula kayıt, lise yılları, lisede öğrenci yurdunda pencere camının kırık olmasından yağın karın rüzgârdan yorganın üzerine yağması, soğuktan yorganın buz tutarak donması, donmuş yorganın altında sizin uyumanız üniversite yılları, yaşanan serüvenler öğrenci olayları, sizin gazetelerde isminizin çıkması (o yıllarda Tercüman gazetesinde rahmetli Abdullah ağabeyim isminizi okumuştur.) tıp fakültesini üçüncülükle bitirmeniz, doktorluk, askeriye, şark hizmeti, batı hizmetleri, hastalara candan yaklaşımlar, mesai veya nöbet zamanı olmadığı halde hasta kurtarımları hepsi. Bunların içinde sizi tanıyoruz.

Peygamberimiz (SAV) efendimizi rüyada görebilmemiz çok önemli. Bu rüya bir makamı, rütbeyi gösterir. Yönü temizliğe doğru (kalbin temizliği-tezkiyesi-ayeti kerime) olan yol kat edebilenler ancak böyle rüyaları görebilirler. Onun için makamdır, rütbedir. Bir de sizinle sadece ikimiz başka hiçbir kimse olmaksızın Konya 'da bir hemşehrinin bahçeli evinde manen bir akşam namazı kılmıştık!!!

Hayatınızın destanını yazmışsınız. Çetmi'nin, Çetmi'linin, destanı yazılmış. Yahut bu destan benim de hayatımın destanı. Heyhat ki sizleri tanıtmaktan çok uzak kalmışız. Sahasında öncü bir eser bu kitap.

Destanın bir diğer kısmı kitabın arka kapağına yazılan çok içtenlikle çok yalın bir anlatımla kerimeniz Pınar'ın yazdığı destan yazı. Edebi değeri olan bir yazı. Bu kitapta babamı daha iyi tanıdım diyor. Daha iyi tanıdı ama kitap yetmez tanımak için. Şehir çocuğu, doktor çocuğu, subay çocuğu Çetmi'yi ne bilsin ki, köy hayatını ne bilsin ki, öksüzlüğü ne bilsin ki!

Kitapta Prof. Dr. Temel Dağoğlu ağabeyim ile arkadaşlığınızı yazmışsınız. Sizin öncülüğünüzle, vesilenizle Temel ağabeyim, kardeşleri ve rahmetli Fahriye Anne benim ve rahmetli kardeşim İsa'nın üniversite bitinceye kadar ve sonrası hayatımızı, ihtiyaçlarımızı (sizin de bana "onların size yaptığı hizmetlerini yardımlarını, yakınlıklarını biz hayalini dahi yapamayız" dediğiniz gibi) ailenin öz ferdiymişiz gibi sağladılar. Benim Allah (CC) rızasını kazanabilmemin yolu sizin ve Temel ağabeylerin rızasını kazanmaktan geçiyor. Zira hiçbir maddi karşılık beklemeden Allah (CC) rızası için yapılan yardımların karşılığını kul ödemekten aciz kalır. Kula teşekkürü bilmeyen Allah (CC) rızasını bilemez. (*hadis-i şerif*)

Konusunda tılsımlı bir abide eser olan canlı gibi anlatım gücüne sahip destan kitabınızı değerlendirebilmekten uzağız. Hepimize ışık eser kitap.

Allah (CC) sizlere nice sağlıklı, huzurlu, feyiz kulluk dolu, ailenizle çocuklarınızla birlikte hayırlı uzun ömürler versin candan amcamız.

Ellerinizden öperim.

11 - 8 - 2015

Yeğenin Hasan

Merhum Tıkır Cafergil'in Evi...

ÇETMİ EVLERİ

Dergi Dağarcığı

Her birisi özenle yapılmış taş yapılardan ibaret bu evler tek tek aramızdan ayrılıp gidiyorlar. Sessiz ve sakin. Kiminin damları göçmüş, kiminin duvarları yıkılmış ve çökmüş. Sağlam kalabilmeyi başaranlar ise beton sıva ile kaplanmış, ucube gibi duran çinkolarla örtülmüş...

Bu evlerde yaşamış hayatların hatırası var. Kışları sıcak yazları soğuk mekanlardı. Her ev mutlaka iki katlıydı. Birinci kat öküz, eşek, katır, davar sığır her neyse bütün mallara ayrılmıştı. Bir odası samanlık, diğer bir oda odunluk olarak kullanılırdı.

İkinci kat ailenin yaşadığı mekan... Ocaklı ev, küplerle donanmış erzak odası, olabildiğince güzel döşenmiş bir misafir odası ve diğer odalardan

oluşurdu. Altı buğday dolu tah-tadan yapılmış ambarların üstü yatak yorgan gibi eşyaların konduğu dolaplarla bezenirdi.

Evlerin üzeri kirişler, ağaç ve pardırlarla örtülür, üzerlerine serpiştirilen samanla karıştırılarak güçlendirilmiş çamur serpilir ve toprakla örtülürdü. Toprak dam böylelikle bir nevi evin çatısı olurdu ve bu damlar yuvaklarla yuvulurdu.

Bu konuda anlatacağımız çok şey var... Şimdi bu evlerden eser kalmadı. Gözümüzün önünde yok olup gittiler.

Onlarla birlikte neleri kaybettiğimizi anlasaydık... Bu evleri canımız gibi korur, yapısına ve dokusuna müdahale etmeden gelecek nesillere aktarırdık...

Geç mi kaldık dersiniz?

ESKİ(MEZ) VATANIM

Hüseyin ASLAN

Düğünler durmuş... Şimdi dinlenme zamanı...

Ana-Baba Ocağım ve Ata Yurdum ÇETMİ !

Yaş ilerleyip, bir kaç sene sonra uğrayınca bir başka oluyor ÇETMİ !

HER UĞRAYANIN eski hatıralarını yeni baştan tekrar tekrar yaşayarak, YENİ ve FARKLI HATIRALARLA döndüğü.

Her SELAM ALIP VER-DİKÇE; Mektebin Önü'nden, sokaklarından, evlerinden, balkonlarından, kapı önlerinden, iki camininde saflarından birilerinin eksildiği ve yeni yeni saf tutanların müşahede edilip görüldüğü.

Sınırlarından adımınızı attığınız andan itibaren sizi bekleyen ANA OCAĞI ÇETMİ, YENİ BİR İKLİMLE her geleni sarıp, sarmalayıp; eskimez hatıralarıyla kucaklaştırdığı ve kavuşturduğu.

Bunu ta Sallanköprü'den, Dere bahçelerinden, Baskı-lı'dan, özellikle Boğaz'dan başlayarak eski zaman tüneline hareket ettirerek ta köye kadar hissettirdiği.

Herşeyi unutturarak ve geride bırakarak kolumuzdan tutup BABA OCAĞININ başında otutturduğu.

ATA YURDUNDA gezdirerek ta ESKİMEZ günleri FİLİM ŞERİ-Dİ gibi döndürdüğü.

Sanki tarihin derinliklerinde seyahat ettirerek, mazi (geçmiş) zamanda çocukluk ve gençlik yıllarına döndürdüğü...

Ailenin en yaşlısı dede ile en genci torunun kucaklaştığı ve koklaştığı...

Her köşesinde, parklarında, bakkallarında, kahvehanelerinde, bahçelerinde, yollarında, sokaklarında, yaylalarında, her

karış toprağında hatıraların hatırlandığı ve hatırlatıldığı...

Her yüzünü çevirdiğin, her kulak kabartıp dinlediğin, her tattığın, her dokunduğun şeylerden yani kısacası HER NEFES ALDIĞIN YERDEN BİR ÇOK HATIRALARLA DOLDUĞUN,

HATIRALARI TEKRAR TEKRAR YAŞADIĞIN...

Maziye yani geçmiş zamana doğru süzülüp oradan istikbale, geleceğe doğru yol aldığın...

Dağlarında, derelerinde, bahçelerinde ve diğer yerlerinde teneffüs ettiğin...

Bazen derin derin düşünüp hüznlendiğin, bazen de sanki kanatlı bir kuş gibi üstlerinden uçuyor gibi hafiflediğin...

Memleketim, toprağım, tadım, canım, kıvamım, ANAM, BABAM VE ATA YURDUM ÇETMİ !

Asmaaltında sohbet

Afiyet olsun... Gelin beraber olsun...

"İhtiyarlık şafağı olan beyaz kıllar" saçımı ağarttığı bir dönemdi.

Ana ve baba OCAĞIMA girip, bir kış günü BALKONDAN bakınca aynen başım gibi karşı dağları da BEYAZLAR BÜRÜMÜŞTÜ.

Baktım;

-Duman tüten eski damlar,

-Erden kalkıp namaz kılan ve yarın için hazırlık yapan analar,

-Guzine sobalarda pişirilen irili ufaklı tomatalar(patatesler),

-Bekmez içip kar kürüyen eski öğretmenler,

-Karlar küründükten sonra dam aralarına dolan karlar içine atlayan çocuklar,

-Dam yuvarlar,

-Ekmek atan ve kömbe pişirenler,

-Demirci ustalarının çekiş sesleri ve körük nefesleri,

-Kalaycı ustalarının kalay cızıltıları,

-Cami damından dellalların "duyduk duymadık sesleri",

-Katır düzüp, cevizden fırıldak yapan emmiler,

-Değirmende un üğütürken beyazlara bürünenler,

-Hasat zamanı ekin biçerken

birbirine karışan ellik ve orak sesleri,

-Harman zamanı malama veya saman üstünde yatıp "gök yüzünün o muhteşem ve doyumsuz manzarasını, yıldız kaymalarını seyrederken"uyuyup kalan çocuklar, ve "Bak ! Allah'ın sanat eserlerine ne kadar güzel yaratılmışlar. Bir eksik bir noksan yok ! " dersini tekrar ile tefekkür edip düşünen şuurulu dedeler ve ebeler,

-Harmanda saplar üzerinde dönen gözlük takmış atlar ve düvenler,

-İşlek(eşek) ile taşınan ve ağzına kapak yerine yarpuz tıkanan su kapları ile destiler,

-Yaylada keşik ile güdülen sürüler,

-Baharda sarı çiçeklerle süslenmiş okulun sınıfları,

-Dam köşelerinde veya sokak aralarında büllü ve çelik-çomak, uzun eşşek oynayan gençler,

-Vurdukça şak şak diye ses getiren katır güden çocuklar,

-Söğüt dalını kavlatıp düdük yapan çocuklar,

-Dallardan üzüm sepetleri ören dayılar,

-Çamurdan yapılmış değirmene munar başından arık yapıp su getiren ve pancardan yaptıkları değirmen taşlarını

döndürerek un öğüten arkadaşlar,

-Dere bahçelerinden köye dönerken güneşiki saplarının ucuna pancardan tekerlekle araba yapıp köye kadar süren çocuklar,

-Kış günlerinde köy odalarında veya her gün bir evde çay kömbe ile birlikte yapılan sohbetler,

-Evi ısıtmak için içine köz konan mangal başında, torunlarını başına toplayıp başından geçen ibretli hikayeler anlatan, ceviz kırıp onlara kendi elleriyle yediren dedeler,

-Dövme armutlu ve patatesli yumuşak ekmek atan nineler ve ebeler,

-Okullarda matematikte "çoban çeltiği" diye öğrettimiz metodu uygulayan çobanlar,

-Arılıklardan karakovan balı çıkarıp misafirlerine ikram eden halalar,

-Sığır veya mal gütmeye gidip malları sürüverip oyun oynayan, kara çaydanlıkta çay demleyip içen arkadaş gurupları,

-Fasulye ve tomatayı (patates) odun ocağında tencerede pişirip köy ekmeğine sarıp tam yiyeceği sırada, OSMAN DAYI'nın:

-"Amıca hi hi!"diyerek karnının acıktığını gösterdiği dereler...

HAVADİS

- 1) Süleyman Varol'un kızı Fatma ile Uğur Bayraklı'nın 2 Ağustos 2015'te nişan merasimleri yapıldı.
- 2) Baha Yazıcı'nın kızı Ayşe ile Kerim Gökgün'ün oğlu Mehmet'in 15 Ağustos 2015'te nişanları oldu.
- 3) Köse Osman Arslan'ın oğlu Sefa'nın 23 Ağustos 2015'te Antalya'da düğün merasimi yapıldı.
- 4) Mustafa Öğüt'ün kızı Merve ile Ömer Bey'in 28 Ağustos 2015'te Antalya'da düğün merasimleri oldu.
- 5) Cafer Aksoy'un kızı Kevser ile Mahmut Polat'ın oğlu Mehmet Ali'nin 30 Ağustos 2015'te nişan merasimleri yapıldı.
- 6) Şakir Mehmet'in (Akpınar) oğlu Hasan ile Baki Akbay'ın kızı Büşra'nın 5 Eylül 2015'te nişan merasimleri yapıldı.
- 7) Mevlüt Uçar'ın oğlu Mehmet'in 7 Eylül 2015'te Antalya'da düğün merasimi yapıldı.
- 8) Merhum Mehmet Yazıcı'nın oğlu Ahmet ile Mevlüt Uçar'ın kızı Gamze'nin 10 Eylül 2015'te Antalya'da düğün merasimleri oldu.
- 9) Merhum Hacı Ali Uçar'ın kızı Gülbahar ile Ahmet Yalçinkaya'nın oğlu Ramazan'ın 30 Eylül 2015'te Antalya'da düğün törenleri yapıldı.
- 10) Mahmut-Raziye Tepe'nin kızı Fatma ile Mehmet Güder'in oğlu Arif'in 7 Ekim 2015'te Antalya'da düğün törenleri oldu.
- 11) Alatalı Ahmet Tutar ile Sefer Çilek'in kızı Meryem'in 21 Ekim 2015'te Antalya'da düğün törenleri oldu.
- 12) Merhum İsa Akkoca'nın oğlu Yunus Akkoca'nın 26 Ekim 2015'te Antalya'da düğün merasimi yapıldı.
- 13) Fahri Yazıcı'nın kızı Ayşe ile Yaku Güven'in oğlu Murat'ın 21 Kasım 2015'te Antalya'da düğün merasimi yapıldı.

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ

AZİM ASLAN

FİRDEVS ASLAN

Trafik
Hayattır!

A1-A2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

HAK TİCARET

Hırdavat - Boya - Elektrik ve Su Malzemeleri

HAK TİCARET

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

EL
Lİ
R
D
A
V

Ebubekir BOZDEMİR
0 507 281 68 81

Emin BOZDEMİR
0 537 366 30 91

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No: 103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

HADİM

KUMAŞ

SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Abdulkadir Uçar

GSM: 0 532 422 24 77

abdulkadir@hadimkumas.com

Duaçınar Mah. Vişne Cad. Ardıç. Sk.

No: 6 Yıldırım / BURSA

Tel: 0.224 364 90 02 - 364 90 03

364 90 47 Fax: 0224 364 90 46

İSTANBUL TENTE

MEMBRAN YAPILAR

ayrıntı bizim işimiz

www.istanbultente.com

Akdeniz Sanayi Sitesi 5041 Sokak No: 32 Kepez - ANTALYA | Tel: 0 (242) 221 69 59 Fax: 221 69 58

e-mail: info@istanbultente.com

MODA SIR

TEKSTİL İNŞ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Ali Uçar

GSM: 0 532 262 39 68
e-mail: aliucar@modasir.com